

Warszawa, dnia 8 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu
Al. Marcinkowskiego 32
61-745 Poznań

za pośrednictwem

Komisji Prawa Autorskiego
Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Departament Własności Intelektualnej i Mediów
ul. Krakowskie Przedmieście 15/17
00-071 Warszawa

Wnioskodawcy: **Stowarzyszenie Filmowców Polskich**
ul. Krakowskie Przedmieście 7, 00-832 Warszawa
adres do doręczeń:
ul. Żelazna 28/30, 00-832 Warszawa

Stowarzyszenie Autorów ZAiKS
ul. Hipoteczna 2, 00-092 Warszawa

Uczestnicy postępowania przed Komisją Prawa Autorskiego:

- 1) **Związek Artystów Wykonawców STOART**, ul. Nowy Świat 64, 00-357 Warszawa
- 2) **Związek Artystów Scen Polskich**, al. Ujazdowskie 45, 00-536 Warszawa
- 3) **Związek Producentów Audio-Video**, ul. Kruczkowskiego 12/2, 00-380 Warszawa
- 4) **Polska Izba Komunikacji Elektronicznej**, ul. Przemysłowa 30, 00-450 Warszawa;
- 5) **Związek Telewizji Kablowych w Polsce – Izba Gospodarcza (ZTK)**, ul. Traugutta 25, 90-113 Łódź
- 6) **Związek Pracodawców Mediów Publicznych**, adres do doręczeń: ul. Woroniczna 17, 00-999 Warszawa;
- 7) **Związek Pracodawców Prywatnych Mediów**, adres do doręczeń: ul. Zbyszka Cybulskiego 3, 00-727 Warszawa;
- 8) **Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej**: ul. Bonifraterska 17, 00-203 Warszawa;

- 9) **Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji Mediakom**, ul. Wspólna 50a/35, 00-514 Warszawa;
- 10) **Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji**, ul. Kruczkowskiego 8, 00-380 Warszawa.

Wnioskodawcy nie wskazują jako zainteresowanego Konwentu Operatorów Systemów Telewizji Szpitalnej dopuszczonego do udziału w postępowaniu przed Komisją Prawa Autorskiego podnosząc, że podmiot ten nie ma zdolności sądowej

Wnioskodawcy nie składają odpisów dla uczestników postępowania przed Komisją Prawa Autorskiego, gdyż stosownie do brzmienia art. 128 §1 k.p.c. odpisy pism procesowych należy załączać dla osób uczestniczących w sprawie, zaś wobec brzmienia art. 110²² upaipp uczestnikami w sprawie są podmioty uczestniczące w postępowaniu przed Komisją, jeżeli przystąpią do postępowania przed jego zakończeniem w drugiej instancji (wnioskodawcy złożą odpisy po ew. przystąpieniu podmiotów uczestniczących w postępowaniu przed Komisją).

Oplata od wniosku: 1.000 zł (art. 67a ust. 1 u.k.s.c.) – uiszczona w znakach opłaty sądowej

Znak sprawy (akta KPA): *Sygn. akt: DWIM.PZ-006/1-2/12*

WNIOSEK
O ZATWIERDZENIE WSPÓLNEJ TABELI WYNAGRODZEŃ
ZA KORZYSTANIE Z UTWORÓW I PRZEDMIOTÓW PRAW POKREWNYCH
NA POLU EKSPLOATACJI REEMISJA

Działając w imieniu obu wnioskodawców, dokumenty potwierdzające umocowanie w załączeniu (zał. nr 1), na podstawie art. 110¹⁴ ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (upaipp) w zw. z art. 21¹ ust. 1 upaipp, z uwagi na doręczenie w dniu 24 kwietnia 2013 r. postanowienia Zespołu Orzekającego Komisji Prawa Autorskiego z dnia 15 lutego 2012 r. umarzającego postępowanie o zatwierdzenie tabel wynagrodzeń autorskich, wnosimy o:

- 1) zatwierdzenie wspólnej tabeli wynagrodzeń Stowarzyszenia Filmowców Polskich oraz Stowarzyszenia Autorów ZAiKS o następującym brzmieniu:

Tabela wynagrodzeń za korzystanie z utworów i przedmiotów praw pokrewnych w sytuacji określonej w art. 21¹ ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (reemisja w sieciach kablowych):

I. Tabela obejmuje wynagrodzenie za korzystanie na polu reemisji w sieciach kablowych z majątkowych praw autorskich:

- przysługujących producentom utworów audiowizualnych do utworów audiowizualnych;
- przysługujących współtwórcom utworów audiowizualnych i twórcom utworów uprzednio istniejących, wykorzystanych w utworach audiowizualnych;
- przysługujących twórcom utworów słownych, muzycznych, słowno-muzycznych, dramatycznych, dramatyczno-muzycznych, choreograficznych i pantomimicznych, należących do kategorii „małych” i „wielkich praw” eksploatowanych poza utworami audiowizualnymi.

II. Tabela obejmuje wynagrodzenie za reemitowanie w sieciach kablowych wprowadzonych do obrotu wideogramów, do których prawa pokrewne przysługują producentom utworów audiowizualnych.

III. W rozumieniu Tabeli utworami należącymi do kategorii „małych praw” są utwory słowne, muzyczne, słowno-muzyczne, choreograficzne oraz pantomimiczne – nie należące do kategorii „wielkich praw”. Do kategorii „wielkich praw” należą utwory słowne, stanowiące duże formy literackie, utwory dramatyczne, dramatyczno-muzyczne, muzyczno-choreograficzne, pantomimiczne i do nich podobne oraz utwory poetyckie o długości powyżej 13 wersów wraz z tytułem – także wtedy, gdy nadawane są w częściach stanowiących artystycznie odrębną i zamkniętą całość.

IV. Wysokość wynagrodzenia z tytułu reemisji utworów oraz korzystania z wideogramów objętych tabelą wynosi 3,3% wpływów netto użytkownika praw (bez podatku VAT) uzyskanych od abonentów w związku ze świadczeniem usług reemisji, które nie obejmują jednorazowych opłat instalacyjnych i przyłączeniowych.

V. Zapłata wynagrodzenia, o którym mowa w pkt. IV Tabeli jest dokonywana następująco:

- 1) 1,1% wpływów netto użytkownika praw, określonych w pkt. IV Tabeli – na rachunek bankowy Stowarzyszenia Autorów ZAiKS; powyższe wynagrodzenie obejmuje należność:
 - a) w utworze audiowizualnym – za utwory słowne wszystkich polskich współtwórców, z wyłączeniem utworów słownych, których twórcy powierzyli prawa autorskie w zarząd Stowarzyszeniu Filmowców Polskich; za utwory muzyczne, słowno-muzyczne i choreograficzne wszystkich współtwórców; za wszystkie utwory słowne, muzyczne, słowno-muzyczne i choreograficzne uprzednio istniejące wykorzystane w utworze audiowizualnym;
 - b) poza utworem audiowizualnym – za utwory słowne, muzyczne, słowno-muzyczne, dramatyczne, dramatyczno-muzyczne, choreograficzne i pantomimiczne, należące do kategorii „małych” i „wielkich praw”;
- 2) 2,2% wpływów netto użytkownika praw, określonych w pkt. IV Tabeli – na rachunek bankowy Stowarzyszenia Filmowców Polskich; powyższe wynagrodzenie obejmuje należność:

- a) za utwory audiowizualne (określone w niniejszym punkcie wynagrodzenie nie obejmuje wynagrodzenia za korzystanie z utworów słownych, utworów muzycznych, słowno-muzycznych i choreograficznych, o których mowa w punkcie V.1) lit. a) Tabeli);
- b) za wprowadzone do obrotu wideogramy, do których prawa pokrewne przysługują producentom utworów audiowizualnych.

VI. Określona w pkt.V.2 Tabeli stawka wynagrodzenia nie obejmuje wynagrodzeń nadawców z tytułu reemisji utworów audiowizualnych w ich własnych programach.

VII. Z zastrzeżeniem punktu VIII Tabeli, w przypadku, gdy:

- 1) świadczenie usług reemisji jest nieodpłatne, lub
- 2) kwota obliczona poprzez podzielenie uzyskiwanych w danym miesiącu wpływów netto operatora zdefiniowanych w punkcie IV przez liczbę abonentów tego operatora w tym miesiącu jest niższa niż 25,00 złotych - podstawą wynagrodzenia z tytułu reemisji utworów oraz wideogramów stanowiących nośniki utworów audiowizualnych, o którym mowa w punkcie IV Tabeli, jest iloczyn liczby abonentów operatora w danym miesiącu oraz kwoty 25,00 złotych.

VIII. W stosunku do operatora sieci kablowej reemitującego w danym miesiącu nie więcej niż 15 programów telewizyjnych w przypadku, gdy:

- 1) świadczenie usług reemisji jest nieodpłatne, lub
- 2) kwota obliczona poprzez podzielenie uzyskiwanych w danym miesiącu wpływów netto operatora zdefiniowanych w punkcie IV przez ilość abonentów tego operatora w tym miesiącu jest niższa niż 15,00 złotych - podstawą wynagrodzenia z tytułu reemisji utworów oraz wideogramów stanowiących nośniki utworów audiowizualnych, o którym mowa w punkcie IV Tabeli, jest iloczyn liczby abonentów operatora w danym miesiącu oraz kwoty 15,00 złotych.

IX. Wynagrodzenia obliczone zgodnie z punktami VII i VIII Tabeli będą dzielone i wpłacane na odpowiednie rachunki bankowe obu organizacji następująco: 2/3 dla Stowarzyszenia Filmowców Polskich i 1/3 dla Stowarzyszenia Autorów ZAiKS.

X. Wysokość wynagrodzenia z tytułu reemitowania utworów lub wideogramów objętych Tabelą przez podmioty prowadzące działalność kulturalną oraz instytucje oświatowe, korzystające z tych utworów lub wideogramów w zakresie prowadzonej przez siebie działalności statutowej, jeżeli to korzystanie nie łączy się z osiągnięciem korzyści majątkowej wynosi 90% wynagrodzenia określonego powyżej (10% bonifikaty).

XI. Do wynagrodzenia określonego niniejszą Tabelą należy doliczyć podatek od towarów i usług (VAT) według obowiązującej stawki.

XII. Kwoty 15,00 i 25,00 złotych wskazane w punkcie VII i VIII Tabeli podlegają waloryzacji stosownie do brzmienia art. 110¹³ ust. 8 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r., Nr 90, poz. 631 ze zm.) począwszy od roku 2013.

a nadto wnosimy o:

- 2) przeprowadzenie dowodów z dokumentów załączonych do treści niniejszego wniosku na okoliczności opisane w treści jego uzasadnienia;
- 3) przeprowadzenie na podstawie art. 308 k.p.c. dowodu z płyt stanowiących załączniki nr 65 i 67 do wniosku utrwalających skany oświadczeń o przystąpieniu do Kontraktu Generalnego złożonych przez członków OIGKK (aktualnej PIKE) wobec SFP oraz aktualnie obowiązujących przykładowych umów licencyjnych na polu reemisji zawartych przez SFP oraz z dokumentów utrwalonych na tych płytach;
- 4) przeprowadzenie na podstawie art. 308 k.p.c. dowodu z płyt stanowiących załącznik nr 36 do wniosku, utrwalających otrzymane przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS od przykładowych nadawców radiowych i telewizyjnych wykazy utworów nadanych w 2011 r. oraz z dokumentów utrwalonych na tych płytach;
- 5) zobowiązanie na podstawie art. 248 §1 k.p.c. następujących podmiotów:
 - Toya Sp. z o.o. – adres rejestrowy: ul. Łąkowa 29,90-554 Łódź;
 - Telewizja Kablowa Świdnik Sp. z o.o. – adres rejestrowy Spółki: ul. C.K. Norwida 9, 21-040 Świdnik;
 - Przedsiębiorstwo „Promax” Sp. j. Zofia Fórmanek-Okrój, Wiesław Okrój – adres rejestrowy Spółki: ul. Wolności 19, 63-400 Ostrów Wielkopolski;
 - Inea S.A. – adres rejestrowy Spółki: ul. Kolejowa 19/21, 60-717 Poznań;
 - SAV Sp. z o.o. – adres rejestrowy Spółki: ul. Blokowa 4/1, Białystok;
 - Wektor Sp. z o.o. – adres rejestrowy Spółki: ul. Jana Pawła II 19, 68-100 Żagań;
 - Oławska Telewizja Kablowa – adres rejestrowy Stowarzyszenia: ul. Młyńska 30, 55-200 Oława;
 - UPC Polska Sp. z o.o. – adres rejestrowy Spółki: al. Jana Pawła II 27, 00-867 Warszawa;
 - Wieluńska Spółdzielnia Mieszkaniowa w Wieluniu – adres rejestrowy Spółdzielni: ul. A. Struga 1, 98-300 Wieluń;
 - Vectra S.A. – adres rejestrowy Spółki: al. Zwycięstwa 253, 81-525 Gdynia

każdego z osobna do przedstawienia następujących dokumentów (w postaci kopii):

- zatwierdzonych sprawozdań finansowych za lata 2008 – 2012;
- sprawozdań Zarządu za lata 2008 – 2012;

- umów zawartych przez ww. podmioty z wszystkimi organizacjami zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi obowiązujących w latach 2008-2012 przynajmniej przez fragment tego okresu;
- potwierdzeń przelewu świadczeń pieniężnych na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania w okresie 2008-2012, niezależnie od tego, czy podstawą świadczenia było zobowiązanie kontraktowe czy też świadczenie było zrealizowane bez podstawy umownej (alternatywnie zestawienia wpływu ww. świadczeń w ww. okresie);
- fragmentów ksiąg rachunkowych obejmujących wysokość wpływów uzyskiwanych przez ww. podmioty z tytułu reemisji programów telewizyjnych i radiowych w latach 2008-2012 (alternatywnie wyciągu z ksiąg obejmującego ww. dane);
- umów zawartych przez ww. podmioty z nadawcami programów telewizyjnych i radiowych obejmujących wyrażenie zgody na reemisję programu telewizyjnego lub radiowego obowiązujących w latach 2008-2012 przynajmniej przez fragment tego okresu;
- potwierdzeń przelewu świadczeń pieniężnych na rzecz nadawców programów telewizyjnych i radiowych w okresie 2008-2012, niezależnie od tego, czy podstawą świadczenia było zobowiązanie kontraktowe czy też świadczenie było zrealizowane bez podstawy umownej (alternatywnie zestawienia wpływu ww. świadczeń w ww. okresie);

6) przeprowadzenie dowodu z zeznań następujących świadków:

- p. Witolda Krawczyka – Prezesa Zarządu Toya Sp. z o.o. – wezwanie na adres rejestrowy Spółki: ul. Łąkowa 29, 90-554 Łódź;
- p. Włodzimierza Zielińskiego – Prezesa Zarządu Telewizja Kablowa Świdnik Sp. z o.o. – wezwanie na adres rejestrowy Spółki: ul. C.K. Norwida 9, 21-040 Świdnik;
- p. Wiesława Okroja – współnika w Przedsiębiorstwo „Promax” Sp. j. Zofia Fórmanek-Okrój, Wiesław Okrój – wezwanie na adres rejestrowy Spółki: ul. Wolności 19, 63-400 Ostrów Wielkopolski
- p. Janusza Kosińskiego – Prezesa Zarządu Inea S.A. – wezwanie na adres rejestrowy Spółki: ul. Kolejowa 19/21, 60-717 Poznań;
- p. Antoniego Kruczkowskiego – Członka Zarządu SAV Sp. z o.o. – wezwanie na adres rejestrowy Spółki: ul. Blokowa 4/1, Białystok;
- p. Ryszarda Młynarczyka – Prezesa Zarządu Wektor Sp. z o.o. – wezwanie na adres rejestrowy Spółki: ul. Jana Pawła II 19, 68-100 Żagań;
- p. Mariana Pluty – Prezesa Zarządu Oławskiej Telewizji Kablowej – wezwanie na adres rejestrowy Stowarzyszenia: ul. Młyńska 30, 55-200 Oława;
- p. Christopher’a Biedermann’a – członka Zarządu UPC Polska Sp. z o.o. – wezwanie na adres rejestrowy Spółki: al. Jana Pawła II 27, 00-867 Warszawa;
- p. Roberta Kaji – Prezesa Zarządu Wieluńskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w Wieluniu – wezwanie na adres rejestrowy Spółdzielni: ul. A. Struga 1, 98-300 Wieluń;

- p. Tomasza Żurańskiego – Prezesa Zarządu Vectra S.A. – wezwanie na adres rejestrowy Spółki: al. Zwycięstwa 253, 81-525 Gdynia

na okoliczności dotyczące:

- rentowności mierzonej relacją zysku operacyjnego do przychodów wynikającej z reemisji programów telewizyjnych i radiowych związanego ze świadkiem operatora telewizji kablowej w latach 2008, 2009, 2010, 2011 i 2012;
 - wysokości wpływów osiągniętych przez związanego ze świadkiem operatora telewizji kablowej w latach 2008, 2009, 2010, 2011 i 2012 z tytułu reemisji programów telewizyjnych i radiowych;
 - wysokości opłat ponoszonych przez związanego ze świadkiem operatora telewizji kablowej na rzecz wszystkich organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi działających na polu reemisji w latach 2008, 2009, 2010, 2011 i 2012;
 - wysokości opłat ponoszonych przez związanego ze świadkiem operatora telewizji kablowej na rzecz nadawców w latach 2008, 2009, 2010, 2011 i 2012;
- 7) po przeprowadzeniu dowodów, o których mowa w punkcie 5 i 6 powyżej, przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z dziedziny wyceny wartości niematerialnych na okoliczność, czy stawki wynagrodzeń autorskich określone w tabeli wynagrodzeń autorskich przedłożonej do zatwierdzenia są uzasadnione wobec poziomu rentowności uzyskiwanego przez operatorów sieci kablowych w ramach dokonywanej reemisji programów telewizyjnych i radiowych;

Uzasadnienie wniosków dowodowych zawartych w punktach 5-7 powyżej znajduje się w punkcie 3.1.4.3. uzasadnienia wniosku;

- 8) zobowiązanie Ministra Sprawiedliwości do przełożenia Sądowi treści szwajcarskiej ustawy federalnej z dnia 9 października 1992 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych - *Loi fédérale sur le droit d'auteur et les droits voisins du 9 octobre 1992* wraz z tłumaczeniem;
- 9) przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze świadka p. Helmuta Koszuszec'ka, dyrektora prawnego oraz jednego z dyrektorów generalnych organizacji AGICOA (wezwanie na adres AGICOA, 1 Rue Pestalozzi, CH-1202 Genève, Switzerland) na okoliczności dotyczące wysokości stawek wynagrodzeń autorskich na rzecz producentów audiowizualnych na terytorium Belgii, Holandii i Estonii;
- 10) przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze świadka (wskazanego imiennie w terminie późniejszym) - przedstawiciela Confédération Internationale des Sociétés d'Auteurs et Compositeurs (CISAC) na okoliczności dotyczące wysokości stawek wynagrodzeń autorskich płaconych przez operatorów kablowych na rzecz organizacji działających na terytorium Hiszpanii, Finlandii, Francji i Szwajcarii za reemisję utworów słownych, muzycznych i słowno-muzycznych oraz na okoliczność

zakresu praw objętych zbiorowym zarządzeniem tych organizacji, w tym w szczególności praw do utworów muzycznych i słowno-muzycznych w utworach audiowizualnych;

zaś w przypadku zaprzeczenia przez uczestników prawdziwości twierdzeń zawartych w niniejszym piśmie dotyczących przychodów operatorów sieci kablowych stanowiących podstawę wyliczeń w pkt 3.1.4.4. wniosku i zał. nr 61 do wniosku wnosimy o:

- 11) przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze świadka p. Piotra Chaberskiego (wezwanie na adres SFP: ul. Żelazna 28/30, 00-832 Warszawa) i p. Andrzeja Kuśmierczyka (wezwanie na adres ZAiKS: ul. Hipoteczna 2, 00-092 Warszawa) na okoliczność sposobu wyliczenia przychodów, o których mowa w pkt 3.1.4.4. wniosku i zał. nr 61 do wniosku.

UZASADNIENIE

1. Legitymacja czynna wnioskodawców

Zgodnie z art. 110¹² ust. 1 upaipp legitymację czynną do złożenia wniosku o zatwierdzenie tabeli wynagrodzeń posiada wyłącznie organizacja zbiorowego zarządzania, przy czym organizacja zbiorowego zarządzania jest uprawniona do złożenia wniosku o zatwierdzenie tabeli wynagrodzeń w zakresie pól eksploatacji, kategorii utworów lub przedmiotów praw pokrewnych oraz kategorii podmiotów uprawnionych, objętych udzielonym jej zezwoleniem (art. 104 upaipp w zw. art. 105 upaipp w zw. z art. 110¹² ust. 1 upaipp w zw. z art. 110¹² ust. 4 upaipp). W przypadku, o którym mowa w art. 21¹ ust. 1 upaipp (reemisja w sieciach kablowych utworów nadawanych w programach organizacji radiowych i telewizyjnych) zgodnie z art. 110¹² ust. 2 upaipp właściwa organizacja zbiorowego zarządzania jest zobowiązana do przedłożenia Komisji Prawa Autorskiego do zatwierdzenia tabeli wynagrodzeń za korzystanie z utworów i przedmiotów praw pokrewnych.

1.1. Legitymacja czynna SFP

Stowarzyszenie Filmowców Polskich (SFP) jest organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi w rozumieniu art. 104 upaipp. Podstawą prawną podjęcia przez SFP działalności zbiorowego zarządu jest zezwolenie Ministra Kultury i Sztuki udzielone w formie decyzji. Zakres zezwolenia obejmuje m. in. zarząd majątkowymi prawami autorskimi do utworów audiowizualnych na polu eksploatacji równoczesnego i integralnego nadawania programu przez inną organizację radiową i telewizyjną, które od dnia 28 lutego 2003 r. zostało określone zgodnie z obecnym brzmieniem ustawy jako reemisja. Zadaniem SFP jest zbiorowy zarząd majątkowymi prawami autorskimi do utworów audiowizualnych przysługującymi producentom utworów audiowizualnych lub ich współtwórcom (w szczególności reżyserom, operatorom obrazu, autorom scenariusza, scenografom, operatorom dźwięku, montażyście, kostiumografom i dekoratorom wnętrz).

Stowarzyszenie Filmowców Polskich jest także uprawnione do zarządzania prawami pokrewnymi do wideogramów, które przysługują producentom utworów audiowizualnych.

Dowód: decyzja Ministra Kultury z dnia 29.05.1995 r. (zał. nr 2);
decyzja Ministra Kultury z dnia 28.02.2003 r. (zał. nr 3);
statut Stowarzyszenia Filmowców Polskich (zał. nr 4);
odpis z KRS Stowarzyszenia Filmowców Polskich (zał. nr 5);

1.2. Legitymacja czynna ZAiKS

Stowarzyszenie Autorów ZAiKS (ZAiKS) jest organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi w rozumieniu art. 104 upaipp działającą na podstawie zezwolenia Ministra Kultury i Sztuki udzielonego w formie decyzji. Udzielone zezwolenie obejmuje uprawnienie do zbiorowego zarządzania prawami autorskimi do utworów słownych, muzycznych, słowno-muzycznych, choreograficznych, pantomimicznych oraz do utworów słownych, muzycznych, słowno-muzycznych i choreograficznych w utworze audiowizualnym, m.in. na polu reemisji.

Dowód: decyzja Ministra Kultury z dnia 01.02.1995 r. (zał. nr 6);
decyzja Ministra Kultury z dnia 23.10.1998 r. (zał. nr 7);
decyzja Ministra Kultury z dnia 28.02.2003 r. (zał. nr 8);
statut Stowarzyszenia Autorów ZAiKS (zał. nr 9);
odpis z KRS Stowarzyszenia Autorów ZAiKS (zał. nr 10);

1.3. Legitymacja czynna obu wnioskodawców

Biorąc powyższe pod uwagę Stowarzyszenie Filmowców Polskich oraz Stowarzyszenie Autorów ZAiKS posiadają legitymację czynną do złożenia wniosku o zatwierdzenie tabeli wynagrodzeń na polu reemisji w zakresie praw autorskich do utworu audiowizualnego, utworów słownych, muzycznych, słowno-muzycznych, choreograficznych, pantomimicznych oraz utworów słownych, muzycznych, słowno-muzycznych i choreograficznych w utworze audiowizualnym, jak też w zakresie praw pokrewnych do wideogramów stanowiących nośniki utworów audiowizualnych. W zakresie praw pokrewnych do wideogramów Stowarzyszenie Filmowców Polskich działa na rzecz producentów utworów audiowizualnych, czyli kategorii podmiotów, którym ze względu na charakter wideogramu, praktykę sporządzania pierwszych utrwań utworów audiowizualnych oraz praktykę rynkową, wyłącznie przysługują prawa pokrewne do wideogramów stanowiących nośniki utworów audiowizualnych. Tabela w części dotyczącej wynagrodzenia inkasowanego przez Stowarzyszenie Filmowców Polskich z tytułu reemisji utworów audiowizualnych nie obejmuje wynagrodzeń nadawców z tytułu reemisji tych utworów zestawionych w ich własnych programach. Wynagrodzenie to zostało objęte osobną tabelą Stowarzyszenia Filmowców Polskich.

2. Spełnienie wymagań formalnych.

Wymagania formalne wniosku o zatwierdzenie tabeli wynagrodzeń wskazuje art. 110¹² ust. 4 upaipp i w myśl tego przepisu wniosek powinien określać pola eksploatacji, których dotyczy tabela wynagrodzeń, kategorie utworów lub przedmiotów praw pokrewnych, których dotyczy tabela wynagrodzeń, kategorie podmiotów uprawnionych, na rzecz których działają wnioskodawcy, wysokość stawek wynagrodzeń, przy czym w myśl art. 110¹³ ust. 6 upaipp stawki wynagrodzeń mogą być określone kwotowo lub procentowo. Ponadto zgodnie z art. 110¹² ust. 5 upaipp organizacja zbiorowego zarządzania zobowiązana jest przedstawić niższe stawki wynagrodzeń obowiązujące podmioty prowadzące działalność kulturalną oraz instytucje oświatowe, korzystające z tych utworów lub wideogramów w zakresie prowadzonej przez siebie działalności statutowej, jeżeli to korzystanie nie łączy się z osiągnięciem korzyści majątkowej.

Wniosek o zatwierdzenie tabeli wynagrodzeń spełnia wymagania przewidziane w art. 110¹² ust. 4 upaipp, gdyż zostało określone pole eksploatacji, których dotyczy tabela (reemisja w sieciach kablowych); zostały wskazane kategorie utworów lub przedmiotów praw pokrewnych, których dotyczy tabela wynagrodzeń (utwory audiowizualne, wideogramy stanowiące nośniki utworów audiowizualnych, utwory słowne, muzyczne, słowno-muzyczne, choreograficzne, pantomimiczne oraz utwory słowne, muzyczne, słowno-muzyczne i choreograficzne w utworze audiowizualnym); wymienione zostały kategorie podmiotów uprawnionych, na rzecz których działają wnioskodawcy (każdy dysponent praw autorskich do utworu audiowizualnego, a w szczególności producenci i współtwórcy; twórcy utworów uprzednio istniejących, wykorzystanych w utworach audiowizualnych, twórcy utworów słownych, muzycznych, słowno-muzycznych, dramatycznych, dramatyczno-muzycznych, choreograficznych i pantomimicznych należących do kategorii „małych” i „wielkich praw” eksploatowanych poza utworami audiowizualnymi, producenci utworów audiowizualnych (jako dysponenci praw pokrewnych do wideogramów stanowiących nośniki utworów audiowizualnych) oraz została określona wysokość stawek wynagrodzeń, a także wniosek zawiera obniżone wynagrodzenie dla podmiotów, o których mowa w art. 110¹² ust. 5 upaipp.

Wniosek do Sądu Okręgowego w Poznaniu musi odpowiadać wymaganiom formalnym wniosku kierowanego do Komisji Prawa Autorskiego oraz zostać złożony w terminach określonych w art. 110¹⁴ ust. 1 lub ust. 3 upaipp. W niniejszym postępowaniu złożony wniosek odpowiada wymogom formalnym określonym w art. 110¹² upaipp, jak i termin na jego złożenie został zachowany.

3. Przedłożona tabela określa wynagrodzenie za korzystanie z utworów i wideogramów stanowiących nośniki utworów audiowizualnych na polu „reemisja w sieciach kablowych”.

Przedłożona przez wnioskodawców tabela wynagrodzeń na polu reemisji w sieciach kablowych uwzględnia kryteria określone w art. 110¹³ ust. 5 upaipp w zw. z art. 110¹³ ust. 6 upaipp, a przyjęta wykładnia tych przepisów zmierza do jak najpełniejszej realizacji

wskazań interpretacyjnych co do charakteru prawnego tabel wynagrodzeń oraz prawidłowości przyjętych założeń zawartych w uzasadnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24.01.2006 r. (SK 40/04, opubl. OTK-A 2006/1/5). Dodatkowo sposób określenia tabeli wynagrodzeń dla praw autorskich do utworów audiowizualnych oraz praw pokrewnych do wideogramów przysługujących nadawcom reemitowanych w ich własnych programach realizuje w możliwie najpełniejszym zakresie cele i postanowienia dyrektywy Rady nr 93/83/EWG z dnia 27.09.1993 r. (Dz.U.UE.L.93.248.15 – dalej „dyrektywa satelitarno-kablowa”) przy uwzględnieniu przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (t.jedn. Dz.U. z 2006 r., nr 90, poz. 631 z późn. zm.).

3.1. Sposób określenia i wysokość wynagrodzenia – pkt. IV i V Tabeli wynagrodzeń.

3.1.1. Procentowy charakter określenia wynagrodzenia.

W przedłożonej tabeli wynagrodzeń stawka wynagrodzenia została określona w sposób procentowy, co jest zgodne z art. 110¹³ ust. 6 upaipp. Określenie wynagrodzenia w sposób procentowy od wpływów netto użytkownika praw jest uzasadnione dotychczasową praktyką rynkową w umowach zawieranych przez Stowarzyszenie Filmowców Polskich (a w poprzednich latach również przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS) z użytkownikami praw obejmującymi prawa autorskie i prawa pokrewne na polu reemisji, a proponowany sposób określenia wynagrodzenia został zaakceptowany przez Komisję Prawa Autorskiego w szczególności w szeregu postanowień z dnia 6.05.2009 r. jako spełniający kryteria określone w art. 110 upaipp.

Stawki kwotowe będące podstawą obliczenia wynagrodzenia w punktach VII i VIII zostały ustalone na podstawie obserwacji rynku telewizji kablowej dokonywanej przez obu wnioskodawców i są one ustalone na niskim poziomie. Dla porównania należy wskazać, że wysokość przychodów na abonenta deklarowanych przez operatorów będących w grupie 10 największych na terenie Polski wynoszą między 30 a 40 zł.

3.1.2. Stawka globalnego obciążenia użytkowników praw na rzecz wszystkich organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi

Zauważyć należy, że w państwach członkowskich Unii Europejskiej nie ma jednolitych stawek wynagrodzeń płaconych przez użytkowników praw na rzecz wszystkich organizacji zbiorowego zarządzania. Nie można zatem dokonać prostego przeniesienia praktyki w państwach członkowskich Unii Europejskiej na grunt Polski, a zastosowanie metody porównawczej musi uwzględniać specyfikę uwarunkowań prawnych, ekonomicznych, gospodarczych i społecznych. Określenie kwoty globalnego obciążenia użytkownika praw w oparciu o przeciętne obciążenie użytkowników praw w państwach Unii Europejskiej, zdaniem wnioskodawców, miałoby charakter całkowicie arbitralny, co nie oznacza, że nie może być jednym z punktów odniesienia w ocenie kwoty globalnego obciążenia, ustalonej

na podstawie innych kryteriów, w większym zakresie uwzględniających uwarunkowania rynkowe w Polsce. Powyższe stanowisko potwierdza fakt, iż prawodawca w nowelizacji prawa autorskiego nie wprowadził sztywnych kwot ogólnego obciążenia podmiotów korzystających z utworów i przedmiotów praw pokrewnych na rzecz wszystkich organizacji zbiorowego zarządzania z tytułu korzystania z praw autorskich i praw pokrewnych na danym polu eksploatacji, ale pozostawił każdorazowe oszacowanie tej kwoty Komisji Prawa Autorskiego oraz Sądowi Okręgowemu w Poznaniu.

Polska ustawa w odróżnieniu np. do ustawy szwajcarskiej (por. art. 60 ust. 3 ustawy federalnej z 9 października 1992 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych - *Loi fédérale sur le droit d'auteur et les droits voisins du 9 octobre 1992* – wniosek dowodowy zawarty w petitum niniejszego wniosku) nie zawiera normatywnej granicy globalnego obciążenia na rzecz wszystkich organizacji.

Dla określenia stawki globalnego obciążenia zasadne wydaje się w tym względzie uwzględnienie przede wszystkim stanowiska Trybunału Konstytucyjnego, wyrażonego w uzasadnieniu wyroku z dnia 24.01.2006 r., zgodnie z którym wysokość wynagrodzeń powinna stanowić przede wszystkim odzwierciedlenie potencjalnej wysokości rynkowej stawek wynagrodzeń w taki sposób, aby z jednej strony zapewniała ochronę przed zaniżaniem wynagrodzeń autorskich (art. 109 upaipp – obecnie art. 110¹⁵ ust. 2 upaipp), a z drugiej strony nie doprowadziła do takiego zawyżenia wynagrodzeń, które ograniczałyby powszechną dostępność do dóbr kultury, sztuki i nauki za pomocą radia i telewizji. Za przyjęciem takiego poglądu interpretacyjnego przemawia fakt, iż ustawodawca nowelizując przepisy prawa autorskiego uwzględnił wytyczne zawarte w uzasadnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24.01.2006 r. (uwzględnienie stanowiska uczestników postępowania – art. 110¹³ ust. 5 pkt. 4 upaipp; uwzględnienie uzasadnionego interesu społecznego - art. 110¹³ ust. 5 pkt. 4 upaipp) nie wprowadzając przykładowo kryterium odnoszącego się wprost do praktyki na rynkach innych państw (wtedy wprowadziłyby sztywną kwotę globalnego obciążenia wyliczoną w oparciu o praktykę na rynku innych państw). Trybunał Konstytucyjny w istocie wskazał dodatkową przesłankę oceny przedkładanych tabel wynagrodzeń, która w nowelizacji prawa autorskiego została określona jako uzasadniony interes społeczny.

Z powyższego punktu widzenia zdaniem wnioskodawców dla określenia kwoty globalnego obciążenia podmiotów korzystających z utworów lub przedmiotów praw pokrewnych na rzecz wszystkich organizacji zbiorowego zarządzania z tytułu korzystania z praw autorskich i praw pokrewnych na polu reemisji decydujące znaczenie będzie miał przede wszystkim interes twórców oraz kryterium uzasadnionego interesu społecznego, w ramach którego to kryterium będzie możliwe uwzględnienie uwarunkowań rynkowych (ekonomicznych, gospodarczych i społecznych) wpływających na kształtowanie się rynku reemisji w Polsce.

Kryterium uzasadnionego interesu społecznego dotychczas nie było przesłanką oceny przedłożonych tabel wynagrodzeń. Uwzględnienie uzasadnionego interesu społecznego przy ocenie przedłożonych tabel wynagrodzeń polegałoby na wyważeniu interesów uprawnionych i użytkowników praw w sposób zapewniający w możliwie najpełniejszym

zakresie realizację funkcji ochronnej (art. 110¹⁶ ust. 2 upaipp) bez ryzyka ograniczenia powszechnej dostępności dóbr kultury, sztuki i nauki za pomocą telewizji i radia. Jak wynika z wyroku Trybunału Konstytucyjnego kwota globalnego obciążenia użytkownika praw na polu reemisji powinna z jednej strony zapewniać minimalne wynagrodzenie najbliższe poziomowi, jaki wynikałby ze swobodnych negocjacji handlowych podmiotów równorzędnych z punktu widzenia pozycji negocjacyjnej (ochrona twórców reprezentowanych przez organizacje zbiorowego zarządu), a z drugiej strony nie doprowadzić do takiego zawyżenia wynagrodzeń, które ograniczałyby powszechną dostępność do dóbr kultury, sztuki i nauki za pomocą radia i telewizji poprzez nadmierne obciążenie indywidualnych abonentów opłatami ponoszonymi przez użytkowników praw na rzecz organizacji zbiorowego zarządu (ochrona powszechnej dostępności z punktu widzenia abonenta). Natomiast ochrona interesu użytkownika praw polegałaby na zapewnieniu przewidywalności łącznych kosztów prowadzenia działalności ponoszonych na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania oraz na usunięciu ryzyka, że nadmierne obciążenie opłatami na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania negatywnie wpłynie na opłacalność prowadzenia działalności polegającej na reemisji programów telewizyjnych lub radiowych, a tym samym doprowadzi do ograniczenia powszechnej dostępności do dóbr kultury, sztuki i nauki za pomocą radia i telewizji.

Zatem proces określania kwoty globalnego obciążenia podmiotów korzystających z utworów lub przedmiotów praw pokrewnych na rzecz wszystkich organizacji zbiorowego zarządzania z tytułu korzystania z praw autorskich i praw pokrewnych na danym polu eksploatacji nie może ograniczać się jedynie do badania wysokości obciążeń użytkownika praw na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania. Uwzględnienie kryterium uzasadnionego interesu społecznego wymaga przeprowadzenia przez Komisję Prawa Autorskiego (a następnie Sąd Okręgowy w Poznaniu) analizy rynku, którego będzie dotyczyło orzeczenie regulacyjne.

Zdaniem wnioskodawców analiza rynku powinna obejmować dokonanie ustaleń odnośnie wszelkich kosztów ponoszonych przez użytkowników praw, które mają przełożenie na opłacalność prowadzonej działalności oraz które wpływają na wysokość opłat abonamentowych, a także wysokość zysków użytkowników praw. W szczególności celowe byłoby ustalenie jaki procent kosztów stanowią opłaty ponoszone na rzecz nadawców z tytułu praw do nadań, gdyż umożliwiłoby to zdiagnozowanie przyczyn ewentualnego ograniczenia powszechnej dostępności do dóbr kultury, sztuki i nauki za pomocą radia i telewizji oraz pozwoliłoby na dokonanie analizy porównawczej struktury kosztów ponoszonych przez użytkowników praw w Polsce z sytuacją na rynkach Unii Europejskiej. Nie można bowiem wykluczyć, że uwarunkowania rynkowe w Polsce (niższe pozostałe koszty działalności, brak alternatywnych sposobów dostępu do programów telewizyjnych) uzasadniają wyższe obciążenia użytkowników praw z tytułu wynagrodzeń autorskich, niż w innych państwach Unii Europejskiej. Nie byłoby działaniem w uzasadnionym interesie społecznym różnicowanie wynagrodzeń autorskich w taki sposób, że wynagrodzenia pobierane na rynku nieregulowanym (z tytułu praw do nadań) byłyby proporcjonalnie wyższe, niż wynagrodzenia pobierane na rynku regulowanym (z tytułu praw autorskich i praw pokrewnych).

Brak wskazania w ustawie odniesienia dla samej „kwoty” (tj. wartości) maksymalnego obciążenia użytkowników wywołuje szereg komplikacji związanych nie tylko z prawem materialnym, ale i procesowym. Przykładowo, aktualnie nie tylko nie wiadomo jak ustalić ww. wartość, ale nadto nie wiadomo do kogo należy ustalenie takiej globalnej kwoty. Nawet gdyby przyjąć, że ustalenie owej wartości należy do zespołu orzekającego KPA a następnie Sądu Okręgowego w Poznaniu (co pośrednio stanowiłoby odejście od zasady, że to organizacje zbiorowego zarządzania sporządzają projekty tabel wynagrodzeń, skoro wynagrodzenia z tabel mają „mieścić się” w globalnej wartości obciążenia użytkowników, ustalonej nie przez ozz), to i tak nie wiadomo, w której sprawie KPA lub Sąd Okręgowy w Poznaniu miałby ustalać tę wartość. Sprawy o zatwierdzenie tabel wynagrodzeń różnych organizacji zbiorowego zarządzania na polu reemisji są bowiem rozpoznawane przez różne zespoły orzekające KPA oraz różne składy orzekające w Sądzie Okręgowym w Poznaniu.

Z art. 110¹ ust. 3 upapp w zw. z art. 13 ust. 2 kpc w zw. z art. 366 kpc wynika, że ewentualne określenie wartości globalnej stawki wynagrodzenia w uzasadnieniu orzeczenia o zatwierdzeniu bądź odmowie zatwierdzenia tabeli wynagrodzeń jednej organizacji zbiorowego zarządzania nie wiąże zespołu orzekającego KPA wydającego orzeczenie w sprawie tabel wynagrodzeń innej organizacji zbiorowego zarządzania ani Sądu Okręgowego w Poznaniu rozpoznającego wnioski o zatwierdzenie tabeli wynagrodzeń autorskich innej organizacji. Teoretycznie możliwa jest zatem sytuacja, gdy różne składy orzekające dojdą do różnych wniosków co do odpowiedniej wysokości globalnej wartości obciążenia reemitentów.

Jednym z kryteriów wpływających na określenie kwoty globalnego obciążenia powinno stanowić oszacowanie kwoty globalnego obciążenia użytkowników praw na polu reemisji kablowej na rzecz wszystkich organizacji zbiorowego zarządzania na polu reemisji kablowej w ostatnich kilku latach. Wnioskodawcy zakładają bowiem, że tak ustalona stawka globalnego wynagrodzenia funkcjonująca w obrocie nie ograniczała powszechnej dostępności dóbr kultury, sztuki i nauki za pomocą radia i telewizji oraz nie wywoływała negatywnych konsekwencji na rynku reemisji kablowej, a skoro rynek reemisji ciągle wzrastał zatem nie może zostać uznana za zawyżoną. Wnioskodawcy nie posiadają pełnych danych pozwalających na dokonanie takich ustaleń, stąd sformułowali w tym zakresie wniosek dowodowy zawarty w punkcie 5 i 6 petitum wniosku.

Dowód: dokumenty, o których mowa w pkt 5 petitum wniosku

- zeznania świadków, o których mowa w pkt 6 petitum wniosku

Wnioskodawcy szacują jedynie, że przeciętne opłaty licencyjne na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania w tym okresie wynosiły nie mniej niż 5 % wpływów netto, przy czym należy uwzględnić, że operatorzy kablowi nie uiszczali wynagrodzeń na rzecz wszystkich właściwych organizacji zbiorowego zarządzania.

Należy przy tym zauważyć, że przyjęta w obrocie przeciętna stawka globalnego obciążenia użytkowników praw na rzecz organizacji zbiorowego zarządu funkcjonowała obok innych

kosztów związanych ze świadczeniem usług reemisji, a w szczególności od 2006 r. obok opłaty w wysokości 1,5 % wpływów na rzecz Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej przewidzianej w art. 19 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz.U. z 2005 r., nr 132, poz. 1111 z późn. zm.) oraz opłat ponoszonych przez użytkowników praw na rzecz nadawców.

Innym sposobem oszacowania kwoty globalnego obciążenia użytkowników praw na rzecz wszystkich organizacji zbiorowego zarządzania może być odniesienie się do wysokości wynagrodzeń w zatwierdzonych tabelach wynagrodzeń na polu reemisji kablowej. Można bowiem założyć, że organy zatwierdzające tabele wynagrodzeń uwzględniły uwarunkowania rynkowe przy zatwierdzaniu przedłożonych tabel wynagrodzeń. Przy takim założeniu kwota globalnego obciążenia wynosiła przeszło 10% wpływów netto. Należy jednak zwrócić uwagę na fakt, iż w ówczesnie obowiązującym modelu zatwierdzania tabel wynagrodzeń nie uczestniczyli użytkownicy praw, co zostało zakwestionowane przez Trybunał Konstytucyjny.

Dowód: - zatwierdzone tabele wynagrodzeń na polu reemisji (**zał. nr 11**)
- dokumenty, o których mowa w pkt 5 petitum wniosku

Oszacowanie kwoty globalnego obciążenia użytkowników praw na rzecz wszystkich organizacji zbiorowego zarządzania najpełniej uwzględniające uwarunkowania rynkowe świadczenia usług reemisji kablowej może być dokonane poprzez odniesienie się do stawek wynagrodzeń autorskich pobieranych na rynku nieregulowanym tj. na rynku opłat z tytułu praw do nadań pobieranych przez nadawców. Przeprowadzona analiza rynkowa w tym zakresie pozwoli określić, czy proporcje wynagrodzenia uiszczanego przez użytkowników praw na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania do wynagrodzenia uiszczanego przez użytkowników praw na rzecz nadawców odpowiadają powszechnie przyjętej w państwach członkowskich Unii Europejskiej proporcji 55% do 45% i w ten sposób pozwoli pośrednio dokonać oszacowania lub weryfikacji kwoty globalnego obciążenia użytkownika praw na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania. Powyższe porównanie ma istotny walor poznawczy dla ustalenia uwarunkowań rynkowych, gdyż kształtowanie się opłat pobieranych przez nadawców od użytkowników praw odbywa się na zasadach rynkowych bez zniekształceń wynikających z ingerencji ustawodawczej. Z posiadanej przez wnioskodawców dokumentacji (oświadczenia operatorów kablowych zrzeszonych w ZTK) wynika, że opłaty pobierane przez nadawców są kilkukrotnie wyższe, niż opłaty pobierane przez wszystkie organizacje zbiorowego zarządzania.

Dowód: umowy dotyczące poboru i podziału opłat na polu reemisji kablowej w państwach Unii Europejskiej wraz z tłumaczeniami uwierzytelnionymi (**zał. nr 12**) – na okoliczność przyjętych na rynku Unii Europejskiej proporcji wynagrodzenia pobieranego przez nadawców w stosunku do wynagrodzenia pobieranego przez organizacje zbiorowego zarządzania.
- dokumenty, o których mowa w pkt 5 petitum wniosku
- zeznania świadków, o których mowa w pkt 6 petitum wniosku

Przy oszacowaniu kwoty globalnego obciążenia użytkowników praw na rzecz wszystkich organizacji zbiorowego zarządzania przydatne może być również porównanie wysokości opłat na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania na rynkach państw członkowskich Unii Europejskiej, przy czym należy uwzględnić odmienności w stanie prawnym obowiązującym w tych państwach oraz odmienne uwarunkowania gospodarcze, ekonomiczne i społeczne. Przyjęcie kwoty ogólnego obciążenia operatorów z tytułu reemisji kablowej powinno w szczególności uwzględniać fakt, iż w państwach członkowskich Unii Europejskiej w większości nastąpiła pełna implementacja dyrektywy satelitarno-kablowej, co oznacza, że kwota globalnego obciążenia nie uwzględnia wynagrodzenia z tytułu „home production”.

Ocena, czy dotychczas ponoszona stawka globalnego obciążenia jest stawką zaniżoną, czy też stawką zawyżoną z punktu widzenia uzasadnionego interesu społecznego jest zadaniem Komisji Prawa Autorskiego oraz Sądu Okręgowego w Poznaniu, działających w tym zakresie jako organy regulacyjne. Należy jednak podkreślić, że przeprowadzenie analizy rynkowej nie powinno ograniczać się jedynie do opłat użytkowników praw ponoszonych na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania, ale Komisja Prawa Autorskiego, a w ślad za nią Sąd Okręgowy w Poznaniu powinien w tym względzie dokonać kompleksowej analizy rynku reemisji kablowej, a w szczególności zbadać strukturę kosztów prowadzenia działalności na rynku reemisji oraz zysków osiągniętych przez użytkowników praw. Nie można bowiem wykluczyć, że ewentualne negatywne konsekwencje dla rynku reemisji kablowej wywołuje zawyżenie innych opłat pobieranych od użytkowników praw, a w szczególności pobieranie opłat licencyjnych przez nadawców.

Istotnym wyznacznikiem kompetencji Komisji Prawa Autorskiego i Sądu Okręgowego w Poznaniu przy określaniu kwoty globalnego obciążenia użytkownika praw na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania jest *ratio legis* ingerencji ustawodawcy w kształtowanie wynagrodzeń na polu reemisji. Celem regulacji tego rynku jest bowiem ochrona wynagrodzeń prawnoautorskich przed ich zaniżaniem, a nie ochrona operatorów sieci kablowych przed zawyżaniem tych wynagrodzeń. Obniżenie stawek wynagrodzeń prawnoautorskich jest dopuszczalne jedynie wtedy, gdyby ich zatwierdzenie mogło doprowadzić do ograniczenia powszechnej dostępności do dóbr kultury, sztuki i nauki za pomocą radia i telewizji poprzez nadmierne obciążenie indywidualnych abonentów opłatami ponoszonymi przez użytkowników praw na rzecz organizacji zbiorowego zarządu.

Zdaniem wnioskodawców stawka globalnego obciążenia (nie obejmująca praw z tytułu home production) na rzecz organizacji reprezentujących prawa autorskie i prawa pokrewne nie powinna wynosić mniej niż 4%.

Takie stanowisko uzasadnione jest następującymi względami:

1. w toku negocjacji pomiędzy wnioskodawcami, innymi organizacjami zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi oraz Polską Izbą Komunikacji Elektronicznej, Związkiem Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza doszło do wypracowania kompromisu pomiędzy wszystkimi organizacjami zbiorowego zarządzania prawami autorskimi oraz pokrewnymi sprawującymi faktycznie

zbiorowy zarząd na polu reemisji, w którym to kompromisie wskazano stawkę 4% jako stawkę wynagrodzenia na rzecz wszystkich tych organizacji

Dowód:

- pismo z dnia 14 czerwca 2012 r. skierowane do Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej oraz Związku Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza – **zał. nr 13**;

W treści tego pisma uwidocznił się wspólny pogląd organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi co do wysokości stawki globalnego obciążenia.

2. wysokość stawki globalnego obciążenia na poziomie 4% jest zbliżona do stawki globalnego obciążenia uśrednionej na poziomie 3,8% w oparciu o dane z wybranych krajów europejskich, która to stawka znajduje odzwierciedlenie w treści raportu A Bozz Allen Hamilton Study p.t. *„Impact of „All rights included” packages on copyright clearance in Europe”*.

Wbrew twierdzeniom Komisji Prawa Autorskiego, wyrażonym w postanowieniach z dnia 6 maja 2009 r., stawka 3,8% jako stawka globalnego obciążenia nie jest ujęta w raporcie PL-04-IB-OT-03 pt. *Wdrożenie dyrektywy w sprawie koordynacji niektórych zasad dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarnego oraz retransmisji droga kablowa w wybranych państwach członkowskich Unii Europejskiej* autorstwa W. Dillenza i L. A. Mullera sporządzonym we wrześniu 2007 r. w ramach projektu realizowanego na zlecenie Unii Europejskiej.

Dowód: raport A Bozz Allen Hamilton Study p.t. *„Impact of „All rights included” packages on copyright clearance in Europe* wraz z tłumaczeniem przysięgłym (**zał. nr 14**);

Wnioskodawcy mają wiele zastrzeżeń do treści wyżej wymienionego raportu z następujących przyczyn:

- 1) raport A Bozz Allen Hamilton Study p.t. *„Impact of „All rights included” packages on copyright clearance in Europe”* został sporządzony w listopadzie 2007 roku przez firmę zajmującą się między innymi analizami rynkowymi oraz doradztwem na zlecenie Cable Europe – wedle wiedzy wnioskodawców największej w Europie organizacji zrzeszającej operatorów kablowych oraz krajowe izby gospodarcze zrzeszające operatorów kablowych. Organizacja ta zrzesza m.in. Polską Izbę Komunikacji Elektronicznej. Brak jest dostatecznych informacji, w jaki sposób przeprowadzono badanie i co dokładnie zawierają podane stawki;
- 2) raport ten stanowi badanie rynku telewizji kablowej w siedmiu krajach, w których prowadzi działalność Cable Europe, tj. w Wielkiej Brytanii, Niemczech, Holandii, Belgii (z zastrzeżeniem, że w niektórych badaniach ten kraj nie został uwzględniony), we Francji, Hiszpanii i na Węgrzech. Celem sporządzenia raportu

była ilustracja stanu faktycznego, który istniał w roku 2006 na ww. rynkach krajowych oraz opis mechanizmów wpływających na te rynki. Trzeba przy tym pamiętać, iż jednym z owych mechanizmów kształtujących rynek jest regulacja prawnoautorska w konkretnym kraju. Co istotne, zakresem raportu nie została objęta Polska;

- 3) przedstawiony w raporcie A Bozz Allen Hamilton Study pt. *"Impact of „All rights included” packages on copyright clearance in Europe"* sposób wyliczenia średniej europejskiej budzi wiele zastrzeżeń. Zależnie od wielu czynników rynkowych i prawnych w każdym z krajów, faktyczny stosunek płatności z tytułu praw autorskich do wartości przychodów operatorów kablowych jest bardzo zróżnicowany: sam raport pokazuje iż w analizowanych krajach kształtuje się on od 1,4% w Wielkiej Brytanii do 5,1% w Holandii. W konsekwencji jako podstawę wyliczenia obciążeń w Europie przyjęto, jako najwyższą stawkę, wartość 5,1% na terenie Holandii. Tymczasem w szeregu państw europejskich poziom obciążenia na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania jest znacznie wyższy. W konsekwencji należy uznać, że dobór państw do zestawienia zaprezentowanego w tym raporcie nie jest reprezentatywny;
- 4) w innych raportach zleconych przez Cable Europe (Solon, Economic Impact of Copyright for Cable Operators in Europe) zawarto stwierdzenie, że w niektórych krajach obciążenie globalne w Europie sięga 12%.
- 5) na terenie Szwajcarii maksymalne obciążenie na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania uregulowane ustawowo wynosi 13%, z czego 10% dotyczy opłat za korzystanie z praw autorskich a 3% opłat za korzystanie z praw pokrewnych (por. art. 60 ust. 3 ustawy federalnej z 9 października 1992 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych - *Loi fédérale sur le droit d'auteur et les droits voisins du 9 octobre 1992* – wniosek dowodowy zawarty w petitum niniejszego wniosku);
- 6) raport A Bozz Allen Hamilton Study pt. *"Impact of „All rights included” packages on copyright clearance in Europe"* nie uwzględnia całości opłat wnoszonych na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania z tytułu reemisji. Warto bowiem zauważyć, że raport ten zasadniczo dotyczy możliwości rozpowszechniania innej konstrukcji zbiorowego zarządzania na polu reemisji (tzw. pakietów „all rights included”), polegającej na udzieleniu licencji na polu reemisji przez organizacje w pierwszej kolejności nadawcom, którzy następnie udzielaliby sublicencji operatorom sieci kablowych. Przy takiej konstrukcji część wynagrodzenia należnego uprawnionym reprezentowanym przez organizacje płynęłaby bezpośrednio od operatorów, a część od nadawców. Wedle raportu A Bozz Allen Hamilton Study taki model jest rozpowszechniony zwłaszcza w Wielkiej Brytanii, co uzasadniałoby w tym kraju niską stawkę wynagrodzenia, która płynie bezpośrednio od operatorów na rzecz organizacji (tylko to wynagrodzenie jest ujęte w zestawieniu). W Polsce natomiast całość wynagrodzenia autorskiego (uwaga nie dotyczy wynagrodzenia z tytułu prawa pokrewnego do nadań) z tytułu reemisji jest dystrybuowana w relacji organizacja zbiorowego zarządzania – operator sieci kablowej. W konsekwencji w

celu prawidłowego wyliczenia obciążenie przychodów organizacji z tytułu reemisji w sieciach kablowych na terenie Wielkiej Brytanii należałoby uwzględnić nie tylko przychody płynące od operatorów, ale również od nadawców.

Powyższe wątpliwości dot. ww. raportu mogą jedynie skutkować przyjęciem tezy, że stawka globalnego obciążenia wskazana w ww. raporcie powinna być znacząco wyższa niż przyjęte w tym raporcie 3,8%. Wnioskodawcy jednakże uznają, że dla celów zakończenia sporów z operatorami sieci kablowych (cel ten wyrażony jest wyraźnie w załączonym piśmie z dnia 14 czerwca 2012 r. skierowanym do Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej oraz Związku Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza) organizacje zbiorowego zarządzania działające na terenie Polski przyjęły stawkę 4% jako stawkę globalnego obciążenia operatorów sieci kablowych na rzecz wszystkich organizacji (z wyłączeniem tzw. *home production*).

3.1.3. Wysokość stawki wynagrodzenia, o którym mowa w pkt V ppkt 1) Tabeli.

Na polu reemisji Stowarzyszenie Autorów ZAiKS działa jako reprezentant podmiotów uprawnionych (polskich i zagranicznych autorów i ich następców prawnych), które powierzyły mu w zbiorowy zarząd swoje autorskie prawa majątkowe (bezpośrednio lub za pośrednictwem zagranicznych organizacji autorskich) i podmiotów, które swych praw nie powierzyły (jako ich reprezentant ustawy na podstawie art. 21¹ ust. 1 ustawy).

ZAiKS ma zawarte umowy o wzajemnej reprezentacji z zagranicznymi związkami reprezentującymi prawa twórców.

Dowód: wykaz zagranicznych związków, z którymi ZAiKS zawarł umowy o wzajemnej reprezentacji (**zał. nr 15**)

Stowarzyszenie Autorów ZAiKS reprezentuje prawa autorskie zarówno do utworów wykorzystanych w programach radiowych, jak i w programach telewizyjnych. Programy radiowe są reemitowane w znakomitej większości sieci kablowych. Operatorzy kablowi reemitują z reguły po kilkanaście lub nawet kilkadziesiąt programów radiowych.

Dowód: przykładowe wydruki ze stron internetowych największych działających w Polsce operatorów kablowych UPC i Vectra (**zał. nr 16**)

Programy radiowe przeciętnie w około 60% składają się z utworów słownych, muzycznych i słowno-muzycznych.

Zarówno w programach radiowych, jak i telewizyjnych emitowanych przez polskich nadawców utwory z kategorii objętych posiadaniem przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS zezwoleniem na zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi są eksploatowane w oparciu o umowy licencyjne zawarte ze Stowarzyszeniem Autorów ZAiKS. Na mocy tych umów nadawcy uzyskują licencję jedynie na nadawanie utworów, a eksploatacja utworów na

innych polach, w tym na polu reemisji, wymaga uzyskania odrębnej zgody Stowarzyszenia Autorów ZAiKS.

Należy podkreślić, że polscy nadawcy radiowi i telewizyjni programów reemitowanych przez operatorów zawierają ze Stowarzyszeniem Autorów ZAiKS umowy, w oparciu o które mogą eksploatować utwory słowne, muzyczne, słowno-muzyczne, choreograficzne i pantomimiczne z zakresu „małych praw” we wszystkich swoich audycjach (w tym kulturalnych, rozrywkowych, teleturniejach, publicystycznych, sportowych, religijnych, informacyjnych itd.).

Nadawcy telewizyjni również w zakresie produkowanych przez siebie programów, bez względu na to, czy dany program jest utworem audiowizualnym czy nim nie jest, nie nabywają prawa do dalszego wykorzystywania utworów objętych umową ze Stowarzyszeniem Autorów ZAiKS, co oznacza, że również reemitowanie programów wyprodukowanych przez nadawców („*home production*”) wymaga zawarcia umowy ze Stowarzyszeniem Autorów ZAiKS i wypłaty autorom wynagrodzeń.

Dowód: - przykładowa umowa z TVN S.A. (**zał. nr 17**) – analogiczne umowy zawarte przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS z nadawcami obejmują 79 programów telewizyjnych

Powyższe odnosi się również do utworów zaliczanych do kategorii „wielkich praw”. Nadawcy uzyskują za pośrednictwem Stowarzyszenia Autorów ZAiKS zgodę na nadania utworu bez prawa dalszej eksploatacji, w tym eksploatacji poprzez reemisję, jak też bez prawa włączania takiego utworu do utworu audiowizualnego.

Dowód: przykładowe umowy z Nordiska ApS na kolejne nadanie telewizyjne spektaklu „Alla Vi Barn I Byllerbyn”, z David Higham Associates na nadanie utworu D.L.Sayers „Suspicion”, z francuskim związkiem SACD na nadanie utworu E.Ionesco „Lekcja” (**zał. nr 18**)

Reemitowanie utworów z kategorii „wielkich praw” – nawet jeśli zostały one bez zgody posiadaczy praw autorskich włączone do sfilmowanego spektaklu teatralnego – wymaga zapłaty wynagrodzenia za pośrednictwem Stowarzyszenia Autorów ZAiKS.

Stowarzyszenie Autorów ZAiKS reprezentuje prawa autorskie zarówno do utworów wykorzystanych poza utworami audiowizualnymi, jak i do utworów w utworach audiowizualnych.

Nadawcy telewizyjni w przesyłanych Stowarzyszeniu Autorów ZAiKS wykazach wyemitowanych utworów oddzielnie podają informacje o filmach i serialach, filmach reklamowych oraz utworach wykorzystanych poza filmami. Zawartość utworów z kategorii objętych zezwoleniem Stowarzyszenia Autorów ZAiKS w programach telewizyjnych – poza filmami – jest znaczna.

- Dowód:** - zestawienie wykazanego przez TVP czasu nadawania utworów w 2009 i 2010 r. (**zał. nr 19**) oraz w 2011 r. (**zał. nr 20**)
- zestawienie wykazanego przez TVN czasu nadawania utworów w 2009 i 2010 r. (**zał. nr 21**) oraz w 2011 r. (**zał. nr 22**)
 - zestawienie wykazanego przez TVN Turbo czasu nadawania utworów w 2011 r. (**zał. nr 23**)
 - zestawienie wykazanego przez TVN 24 czasu nadawania utworów w 2011 r. (**zał. nr 24**)
 - zestawienie wykazanego przez TV Polsat czasu nadawania utworów w 2009 r. i w okresie od 1.01.2010 r. do 27.07.2010 r. (**zał. nr 25**), w okresie od 28.07.2010 r. do 31.12.2010 r. (**zał. nr 26**) oraz w 2011 r. (**zał. nr 27**)
 - zestawienie wykazanego przez TV Tele 5 czasu nadawania utworów w 2011 r. (**zał. nr 28**),
 - zestawienie wykazanego przez TV Puls czasu nadawania utworów w 2011 r. (**zał. nr 29**)
 - zestawienie wykazanego przez ITV czasu nadawania utworów w 2011 r. (**zał. nr 30**)
 - zestawienie wykazanego przez 4Fun TV czasu nadawania utworów w 2011 r. (**zał. nr 31**)
 - zestawienie wykazanego przez TV Polonia czasu nadawania utworów w 2011 r. (**zał. nr 32**)
 - zestawienie wykazanego przez Kino Polska czasu nadawania utworów w 2011 r. (**zał. nr 33**)
 - zestawienie wykazanego przez TV Canal Plus Cyfrowy czasu nadawania utworów w 2011 r. (**zał. nr 34**)
 - zestawienie wykazanego przez przykładowych nadawców radiowych czasu nadawania utworów w 2011 r. (**zał. nr 35**)
 - płyty zawierające utrwalenia otrzymanych przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS od przykładowych nadawców radiowych i telewizyjnych wykazów utworów nadanych w 2011 r. (**zał. nr 36**)

Jeśli chodzi o utwory muzyczne i słowno-muzyczne w utworach audiowizualnych, to należy podkreślić, że producenci filmów, w tym również seriali telewizyjnych i filmów reklamowych, otrzymują nagrania tych utworów najczęściej od wydawców muzycznych, którzy nie przenoszą praw do utworów na producentów filmów. Prawami tymi zarządza na terytorium Polski Stowarzyszenie Autorów ZAiKS na podstawie umów zawartych z wydawcami.

- Dowód:** - przykładowe oświadczenie Paris Music Krystyna Bled z dnia 8.12.2009 r. i EMI Music Publishing sp. z o.o. z dnia 17.12.2009 r. (**zał. nr 37**)
- przykładowa metryka reklamy "Reiffeisen Bank Polska Kaczki" (prawa do muzyki w części należą do twórcy M.Zielińskiego i w części do wydawcy Schubert Music Publishing – całością praw zarządza Stowarzyszenie Autorów ZAiKS) i przykładowy wykaz emisji tej reklamy w TVP SA., TVN 24, TV Puls, TV Kino Polska, TVS w październiku i listopadzie 2008 r. (**zał. nr 38**)
 - przykładowa metryka reklamy „Actimel” (prawa do muzyki reprezentuje Stowarzyszenie Autorów ZAiKS na podstawie umowy z francuskim związkiem SACEM i firmą Paris Music Krystyna Bled) (**zał. nr 39**)

- przykładowa metryka reklamy „Hochland NC Slices” – prawa do muzyki i scenariusza reprezentuje Stowarzyszenie Autorów ZAiKS (**zał. nr 40**)

Wymienione w piśmie Paris Music Krystyna Bled seriale „Pierwsza miłość”, „Samo życie” oraz „Malanowski i partnerzy” były emitowane przez Telewizję Polsat, a serial „Brzydula” przez TVN.

Również w przypadku zawierania przez producenta filmu umowy bezpośrednio z twórcą prawa do utworu muzycznego wykorzystanego w utworze audiowizualnym często nie są przenoszone na producenta. Dla przykładu podajemy, że w szeregu filmów czy seriali nadawanych w różnych programach telewizyjnych została wykorzystana m.in. muzyka Krzesimira Dębskiego, którego prawa autorskie reprezentuje zarówno Stowarzyszenie Autorów ZAiKS, jak i wydawca muzyczny Si Music Sp. z o.o., który to wydawca powierzył Stowarzyszeniu Autorów ZAiKS nabyte od twórców prawa autorskie. Producent nadawanego w TVN serialu pt. „Na Wspólnej” zawarł z Krzesimirem Dębskim umowy o stworzenie utworów muzycznych do tego serialu za pośrednictwem wydawcy Si Music Sp. z o.o. Z umów tych wynika, że

- producent otrzymał jedynie licencję na korzystanie z utworów w zakresie ich synchronizacji z utworami audiowizualnymi stanowiącymi odcinki serialu,
- autorskie prawa majątkowe do korzystania z utworów i rozporządzania nimi w zakresie tzw. praw mechanicznych i publicznych przysługują Stowarzyszeniu Autorów ZAiKS i za pośrednictwem ZAiKSu powinny być wypłacane wynagrodzenia.

Dowód: - dwie umowy zawarte w dniu 12 stycznia 2003 r. pomiędzy ITI Film Studio Sp. z o.o. i Si Music Sp. z o.o., dotyczące skomponowania utworów muzycznych stanowiących element tła serialu „Na Wspólnej” i utworu stanowiącego oprawę muzyczną dla tego serialu (**zał. nr 41**)

Spółka Si Music sp. z o.o. zawarła ponadto w imieniu Krzesimira Dębskiego umowę ze Studiem DT Film Sp. z o.o. na muzykę do filmu i serialu telewizyjnego TVP pt. „Sfora”. Serial ten był emitowany w TVP i TVP Polonia na przestrzeni ostatnich lat. Z umowy wynika, że za eksploatację muzyki na terytorium Polski wynagrodzenie dla twórcy będzie wypłacane za pośrednictwem Stowarzyszenia Autorów ZAiKS.

Dowód: umowa Si Music ze Studio DT Film Sp. z o.o. z dnia 16.06.2002 r. (**zał.nr 42**)

Krzesimir Dębski jest również autorem muzyki m.in. do takich seriali jak „Ranczo”, „Magiczne drzewo”, „Więzy krwi”, „Palce lizać”, „Na dobre i na złe”, „Złotopolscy”, „Klan”.

Także inni wydawcy muzyczni zawierają umowy z producentami reklam, filmów, czy seriali wskazując na konieczność zawarcia ze Stowarzyszeniem Autorów ZAiKS stosownej umowy na eksploatację utworów. Dla przykładu podajemy, iż w umowie zawartej pomiędzy Sony Music Publishing Poland Sp. z o.o. a Telemark sp. z o.o., producentem wykonawczym serialu TVP pt. „Londyńczycy” zastrzeżono, iż prawa autorskie do utworów

zostały powierzone Stowarzyszeniu Autorów ZAiKS i na terytorium Polski eksploatacja filmu z utworami wymaga zawarcia stosownej umowy licencyjnej ze Stowarzyszeniem Autorów ZAiKS (pkt 2 lit. f umowy).

Dowód: umowa Sony Music z Telemark z dnia 13.01.2009 r. (**zał. nr 43**)

Producenci filmów i seriali telewizyjnych zwracają się również bezpośrednio do Stowarzyszenia Autorów ZAiKS o licencję na włączenie określonych utworów do filmów, czy seriali. Stowarzyszenie Autorów ZAiKS udziela takiej zgody, ograniczając ją jedynie do prawa utrwalenia utworu w filmie na nośniku obrazu i dźwięku oraz zastrzegając, że dalsza eksploatacja utworu w filmie, czy serialu wymaga zawarcia odrębnej umowy.

Dowód: przykładowe licencje na wykorzystanie w serialach TVNu różnych utworów: w serialu „**Hela w opałach**” słów J.Cygana do utworu „To nie ja byłam Ewą” ; w serialu „**Jabłko Adama**” utworu „Pod twoim oknem” i „Dziesięć w skali Beauforta”; w serialu „**Cold Feet**” utworu „O! Ela straciła przyjaciela”; w serialu „**Kryminalni**” utworu „Przeżyj to sam”; w serialu „**Brzydula**” utworu „Dobrze bobrze” ; w serialu „**Niania**” utworów „Wszystkie dzieci są nasze” , „Jej portret”, „A ja wolę moją mamę”, „I Love You” i „Warszawa Żoliborz”, „Ou, szalalala”, „Addio pomidory”, „Bo we mnie jest sex”, „Gdzie się podziały tamte prywatki”, „Jestem kobietą, słodkim żywiołem” , „Dziewczyna Szamana” , „Ou, szalalala” i „A ja wolę swoją mamę” , „Kochać” , „Radość o poranku”, (**zał. nr 44**)

Analogiczne licencje były udzielane przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS m.in. producentom seriali: „Świat według Kiepskich”, „Mamuśki”, „Kochankowie z Internetu” , „Halo Hans”, „Tancerze”, „Plebania”, „Apetyt na miłość”, „Barwy szczęścia”, „Sąsiedzi”, „Bulionerzy”, „Ranczo”, „M jak miłość”, „Usta,usta”, „Na dobre i na złe”, „Majka”, „Klan”, „Pierwsza miłość”, „Wszyscy kochają Romana”, „Pielgrzym miłości”, „Aida”, „Galeria”, „Hotel 52”, „Anna German”, „Tancerze”,.

Stowarzyszenie Autorów ZAiKS jest uprawnione do zarządzania na polu reemisji prawami do utworów muzycznych i słowno-muzycznych nie tylko w filmach polskich, ale również zagranicznych, co potwierdzają oświadczenia zagranicznych związków, producentów i dystrybutorów.

Dowód: przykładowe oświadczenia niemieckiego związku GEMA z 6.11.2007 r., angielskiego PRS z 25.07.2007 r., szwajcarskiego SUISA z dnia 17.07.2007 r., czeskiego OSA z 10.09.2007 r., francuskiego SACEM z 1.08.2007 r., włoskiego SIAE z 19.07.2007 r., rosyjskiego RAO z 18.07.2007 r. oraz amerykańskiego ASCAP z dnia 23.06.2011 r. z dołączoną wzorcową umową zawieraną z członkami tego związku oraz oświadczeniami następujących producentów i dystrybutorów filmów: Twentieth Century Fox, Warner Bros.Pictures, Paramount Pictures (dwa oświadczenia), Sony Pictures Entertainment (działającego też w imieniu podmiotów zależnych Columbia Pictures, TriStar Pictures i Screen Gems), Disney Music Publishing (działającego w imieniu The Walt Disney Company), NBC Universal, National Geographic Channel, HBO (**zał. nr 45**)

W powyższym piśmie z dnia 23.06.2011 r. ASCAP zwraca uwagę, że dystrybutorzy reprezentują wiele różnych kanałów, np. Disney kanał sportowy ESPN, Paramount jest tą samą osobą prawną co Spółka Viacom, do której należą m.in. takie sieci jak MTV, Comedy Central czy Nickelodeon; Universal jest tą samą osobą prawną co NBC, a HBO jest tą samą osobą prawną co Spółka Time-Warner, do której należą między innymi takie sieci jak Cinemax czy CNN.

Również w doktrynie prawa autorskiego potwierdzono, że producenci nie nabywają praw do utworów muzycznych wcześniej istniejących (por. J.Barta, R.Markiewicz „Prawo autorskie”, W-wa 2010, str.198 i n.).

Stowarzyszenie Autorów ZAiKS reprezentuje prawa autorskie wielu polskich twórców utworów słownych (scenariuszy, dialogów, noweli filmowych) wykorzystanych w filmach i serialach reemitowanych w sieciach kablowych.

- Dowód:** - przykładowa umowa zawarta przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS z Iloną Łepkowską, autorką scenariuszy wielu filmów i takich seriali, jak „Barwy szczęścia”, „M jak miłość”, „Na dobre i na złe” (**zał. nr 46**)
- przykładowe metryki odcinków seriali „Barwy szczęścia” i „M jak miłość” (**zał.nr 47**)
 - przykładowa umowa zawarta przez ZAiKS z Wojciechem Niżyńskim, autorem noweli filmowej do serialu „Klan” (**zał. nr 48**)
 - przykładowa metryka odc.1597 serialu „Klan” (**zał. nr 49**)

Ponadto, należy podnieść, iż w każdym programie telewizyjnym reemitowane są filmy powstałe kilkadziesiąt lat temu, a więc w okresie, kiedy reemisja nie była znana, w związku z czym twórcy nie mogli przenieść na producenta praw autorskich na nieznanym wówczas polu eksploatacji (por. wyrok SN z dnia 8 listopada 2000 r. sygn. akt V CKN 693/2000, LexPolonica 384669). Niektóre kanały telewizyjne emitują głównie filmy powstałe przed 1980 rokiem.

- Dowód:** - *informacja o liczbie filmów sprzed 1980 r. wyemitowanych w 2009 r. programach TVP, TVP Polonia, TVN, Polsat, Canal+, Kino Polska, (zał. nr 50)*
- *informacja o liczbie filmów sprzed 1980 r. wyemitowanych w 2011 r. w programach TVP, TV Polonia, TVN, Polsat, Canal+, Kino Polska (zał. nr 51)*
 - *przykładowy wykaz filmów wyemitowanych przez Kino Polska w dniu 15.08.2008 roku oraz przykładowe metryki PKF nr 15A/79 i odcinka serialu „Stawiam na Tolka Banana” (zał. nr 52)*

Również szereg reemitowanych w Polsce zagranicznych programów telewizyjnych składa się w znacznej części z filmów powstałych kilkadziesiąt lat temu, por. np.TCM, Cinemax, Cinemax 2.

Stowarzyszenie Autorów ZAiKS inkasuje ponadto wynagrodzenia dla autorów wersji polskiej filmów zagranicznych zawartych w reemitowanych przez operatorów sieci kablowych programach telewizyjnych.

- Dowód:** - wykaz dotyczący liczby autorów wersji polskiej filmów zagranicznych, uwzględnionych w repartycji wynagrodzeń za nadania w 2009 r. (**zał.nr 53**)
- przykładowy wykaz filmów, seriali i telenowel wyemitowanych w programie TVN Siedem w dniu 15.12.2009 r. (**zał.nr 54**)
 - przykładowa umowa z tłumaczką dialogów M.Balcerek (**zał. nr 55**)

Utworki, za które Stowarzyszenie Autorów ZAiKS inkasuje wynagrodzenie zawarte są nie tylko w programach o charakterze ogólnym, filmowym czy muzycznym, ale również w programach informacyjnych.

Dowód: przykładowe wykazy wyemitowanych utworów:

- w dniu 15.08.2009 r. w programie TVN Style (animacje, seriale, fragmenty filmów, różne audycje) (**zał. nr 56**)
- w dniu 15.01.2010 r. w programie TVN Turbo (**zał. nr 57**) i w programie TVP Sport (**zał. nr 58**)

Zważywszy, iż wynagrodzenie inkasowane przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS obejmuje należności:

- zarówno za utworki reemitowane w programach radiowych, jak i telewizyjnych,
- utworki w utworach audiowizualnych, jak i poza utworami audiowizualnymi, w tym utworki w audycjach, filmach i serialach wyprodukowanych przez nadawców telewizyjnych (*home production*)

proponowana stawka w wysokości 1,1% wpływów operatora kablowego nie jest wygórowana i mieści się kwocie dotychczasowego globalnego obciążenia operatorów kablowych na polu reemisji na rzecz wszystkich organizacji zbiorowo zarządzających prawami autorskimi i prawami pokrewnymi.

Należy podkreślić, że stawka 1,1% dla Stowarzyszenia Autorów ZAiKS, obejmująca utworki słowne (w tym część scenariuszy), muzyczne, słowno-muzyczne, choreograficzne i pantomimiczne jest dużo niższa od stawek wynagrodzeń stosowanych przez ZAiKS dla nadawców telewizyjnych.

Dowód: *Tabela stawek wynagrodzeń autorskich Stowarzyszenia Autorów ZAiKS za nadania telewizyjne (zał. nr 59)*

Stawka wynagrodzenia 1,1% jest również niższa od stawek stosowanych za reemisję przez organizacje zbiorowo zarządzające prawami autorskimi w szeregu krajów europejskich.

- Dowód:** - informacje o stawkach stosowanych przez hiszpański związek SGAE, fiński TEOSTO, francuski SACEM, szwajcarski SUIA w tłumaczeniu na język polski (**zał. nr 60**)
- zeznania świadka, o którym mowa w pkt. 10 petitum wniosku.

Wynikające z Tabeli wynagrodzenie autorskie w części inkasowanej przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS jest dla znakomitej większości operatorów kablowych niższe niż wynagrodzenie płacone dotychczas przez operatorów na podstawie tabeli wynagrodzeń zatwierdzonej orzeczeniem Komisji Prawa Autorskiego z dnia 28 lutego 2001 r. (3,5% wpływów) czy tabeli wynagrodzeń wprowadzonej przez ZAiKS w 2005 roku, zawierającej stawki kwotowe (stawki za każdy program - różne w zależności od jego charakteru, od jednego abonenta, za każdy miesiąc).

Dowód: - informacja o wysokości abonamentów, liczbie i rodzaju programów oraz procentowym udziale wynagrodzeń autorskich we wpływach operatorów - wyliczonym według stawek Stowarzyszenia Autorów ZAiKS stosowanych od 2005 r. (**zał. nr 61**)

Stosowane przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS od 2005 r. stawki wynagrodzeń zostały zaakceptowane przez większość działających w Polsce operatorów kablowych, o czym świadczą umowy zawarte przez operatorów.

Dowód: wykaz operatorów, którzy mają zawartą umowę ze Stowarzyszeniem Autorów ZAiKS (**zał. nr 62**)

Operatorzy ci stanowią przeszło 70% działających w Polsce operatorów kablowych. Mają oni łącznie 1 431 231 abonentów, co stanowi ok. 30% wszystkich abonentów telewizji kablowej w Polsce. Są to raczej średni lub drobni operatorzy, często z małych miejscowości. Zawarcie przez tych operatorów umów potwierdza, że stosowane przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS stawki wynagrodzenia nie stanowią zbyt dużego obciążenia. Wśród operatorów, którzy mają zawarte umowy ze Stowarzyszeniem Autorów ZAiKS jest 34 członków PIKE (czyli przeszło 40% tych członków PIKE, którzy prowadzą działalność operatora telewizji kablowej) oraz 66 członków ZTK (czyli według szacunku wnioskodawcy ok.90% operatorów zrzeszonych w ZTK).

Natomiast umów ze Stowarzyszeniem Autorów ZAiKS nie zawarli najwięksi działający w Polsce operatorzy kablowi, w tym m.in. UPC Polska, Vectra, Multimedia Polska, Aster, Toya, Inea, mimo że przy potencjale finansowym tych firm stawki wynagrodzenia za reemisję tym bardziej nie są wygórowane.

3.1.4. Wysokość stawki wynagrodzenia, o którym mowa w pkt V ppkt 2).

Uzasadnienie przyjętej przez Stowarzyszenie Filmowców Polskich stawki wynagrodzenia w wysokości 2,2 % wymaga określenia kwoty ogólnego obciążenia podmiotów korzystających z utworów lub przedmiotów praw pokrewnych na rzecz wszystkich organizacji zbiorowego zarządzania z tytułu korzystania z praw autorskich i praw pokrewnych na polu reemisji uwzględniającej przesłankę uzasadnionego interesu społecznego określoną w art. 110¹³

ust. 5 pkt. 5 upaipp oraz dokonania oszacowania proporcji repertuaru reprezentowanego przez wnioskodawcę na polu reemisji w stosunku do repertuaru reprezentowanego przez inne organizacje zbiorowego zarządu przy uwzględnieniu kryteriów określonych w art. 110 upaipp.

Wnioskodawca podnosi, że w ramach postępowania o zatwierdzenie tabel wynagrodzeń autorskich ocena dokonywana przez Sąd powinna opierać się na czterech podstawowych czynnikach:

1. ukształtowaniem w drodze dobrowolnych negocjacji modelu wynagrodzeń pomiędzy ozz a operatorami;
2. udziale w kwocie globalnego obciążenia użytkownika praw na rzecz ozz;
3. badaniu pod kątem tego, czy wynagrodzenie nie jest wygórowane w stosunku do rentowności działalności prowadzonej przez użytkownika;
4. subsydiarnym badaniu, czy wynagrodzenie nie jest rażąco wygórowane w stosunku do stawek pobieranych przez organizacje zbiorowego zarządzania na rynkach zagranicznych.

3.1.4.1. Ukształtowanie wynagrodzenia w drodze swobodnych negocjacji

Nie bez znaczenia dla uzasadnienia przyjętej w tabeli wynagrodzeń stawki wynagrodzenia w wysokości 2,2 % wpływów netto ma fakt, iż powyższa stawka jest obecnie stosowana w umowach licencyjnych zawieranych przez SFP oraz jest niższa od stawki funkcjonującej na rynku reemisji kablowej w wysokości 2,8% wpływów netto ustalonej w Kontrakcie Generalnym z dnia 1.10.2004 r. zawartym z Polską Izbą Komunikacji Elektronicznej (PIKE), noszącą wówczas nazwę: Ogólnopolska Izba Gospodarcza Komunikacji Kablowej (OIGKK), reprezentującą ok. 80% rynku telewizji kablowej w Polsce. Przedmiotowa umowa została zawarta po wielomiesięcznych negocjacjach, a ukształtowana w ten sposób stawka wynagrodzenia obowiązywała nieprzerwanie do 30.04.2009 r. O tym, że ukształtowana w ten sposób stawka wynagrodzenia miała charakter stawki rynkowej świadczą komunikaty prasowe PIKE oraz stanowisko władz PIKE.

- Dowód:**
- odpis Kontraktu Generalnego zawartego przez SFP z OIGKK w dniu 1.10.2004 r. (zał. nr 63)
 - komunikat prasowy Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Komunikacji Kablowej i Stowarzyszenia Filmowców Polskich z dnia 5 października 2004 r. (zał. nr 64)
 - załączone na płycie CD skany oświadczeń o przystąpieniu do Kontraktu Generalnego złożone przez członków OIGKK (aktualnej PIKE) (zał. nr 65)
 - protokół rozprawy obejmujący zeznania prezesa PIKE (zał. nr 66)
 - płyta CD z aktualnie obowiązującymi przykładowymi umowami licencyjnymi na polu reemisji (zał. nr 67)

W treści załączonego Komunikatu znalazła się również wypowiedź obecnego Prezesa PIKE p. Jerzego Straszewskiego:

„Kontrakt jest przełomem w relacjach operatorów komunikacji szerokopasmowej (telewizji kablowej) i organizacji zbiorowego zarządzania. Pokazuje, że, zgodnie z wymogami prawa unijnego, obie strony potrafią się porozumieć i wspólnie wynegocjować warunki współpracy. Arbitralne decyzje ministra kultury w tym obszarze stają się niepotrzebne.”

Wypowiedzenie Kontraktu Generalnego przez PIKE w 2009 oraz następcza odmowa zawarcia nowej umowy regulującej obowiązki operatorów sieci kablowych nie miały związku z orzeczeniami Komisji Prawa Autorskiego z 2009 r., gdyż wypowiedzenie Kontraktu Generalnego nastąpiło w styczniu 2009 r. a propozycja stawki 1,6% pojawiła się dopiero w lutym 2009 r. Przyczyną wypowiedzenia Kontraktu Generalnego nie mogło być również uchwalenie w dniu 30 czerwca 2005 r. nowej ustawy o kinematografii wprowadzającej opłaty na rzecz Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej, skoro wypowiedzenie to nastąpiło dopiero w 2009 r. Widać wyraźnie, że opłata na rzecz PISF nie spowodowała braku rentowności działalności operatorów.

Warto podkreślić, że obecnie SFP ma zawarte umowy licencyjne z ok. 240 operatorami sieci kablowych:

Dowód: - płyta CD z aktualnie obowiązującymi przykładowymi umowami licencyjnymi na polu reemisji (**zał. nr 67**)

Operatorzy, którzy zawarli ww. umowy są stowarzyszeni w ramach:

1. Związku Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji Mediakom;
2. Związku Telewizji Kablowych w Polsce – Izba Gospodarcza;
3. Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej.

będących uczestnikami tego postępowania.

Wedle informacji otrzymanej przez wnioskodawcę z Urzędu Komunikacji Elektronicznej na dzień 22 stycznia 2013 r. na terenie Polski funkcjonowało 429 operatorów sieci kablowych. Jak wynika z powyższego zestawienia ponad połowa wszystkich operatorów sieci kablowych zaakceptowała stawkę stosowaną przez wnioskodawcę.

Dowód: - pismo Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 22 stycznia 2013 r. – lista operatorów telewizji kablowych (**zał. nr 68**);

Nadto, zgodnie z danymi zawartymi na stronie internetowej PIKE (www.pike.org.pl) aktualnie (po przejściu przez UPC Polska sp. z o.o. spółki Aster sp. z o.o.) członkami PIKE jest 98 przedsiębiorców telekomunikacyjnych, z czego, według informacji powoda, działalność operatora telewizji kablowej prowadzi 80 podmiotów. W chwili obecnej 30

członków PIKE zawarło umowy licencyjne ze stawką 2,2% wpływów netto, zaś kolejnych 2 podpisało projekt takiej umowy.

Wśród znaczących operatorów, którzy mają zawarte umowy z SFP, można wymienić takie podmioty jak Telekomunikacja Polska S.A. czy Multimedia Polska S.A.

Zestawienie ww. danych pozwala na wyciągnięcie wniosku, że wnioskodawca SFP jest związany umowami licencyjnymi z blisko 40 % operatorów telewizji kablowych – członków PIKE. W przypadku operatorów zrzeszonych w ZTK wnioskodawca szacuje, że ponad 80% z nich ma zawartą umowę ze Stowarzyszeniem opartą na stawce 2,2%.

3.1.4.2. Udział SFP w kwocie globalnego obciążenia użytkownika praw na rzecz ozz

Określenie udziału wnioskodawcy w kwocie globalnego obciążenia użytkownika praw na rzecz wszystkich organizacji zbiorowego zarządzania wymaga oszacowania proporcji repertuaru reprezentowanego przez wnioskodawcę na polu reemisji w stosunku do repertuaru reprezentowanego przez inne organizacje zbiorowego zarządu przy uwzględnieniu kryteriów określonych w art. 110 upaipp.

W istocie określenie udziału wnioskodawcy w kwocie globalnego obciążenia użytkownika praw na rzecz wszystkich organizacji zbiorowego zarządzania sprowadza się do oszacowania ilości czasu reemisji audycji kwalifikowanych jako utwory audiowizualne do całkowitego czasu reemitowanych programów przy uwzględnieniu atrakcyjności danego rodzaju utworów i przedmiotów praw pokrewnych dla abonentów wyrażającej się w szczególności w ich oglądalności oraz w rynkowej „sprzedawalności” oferty programowej. Zdaniem wnioskodawcy takie oszacowanie udziału utworów audiowizualnych w przeciętnej ofercie programowej użytkownika praw jest możliwe na podstawie poniższych raportów.

- Dowód:** - raport TNS OBOP z dnia 26 stycznia 2009 r., pt. „Udziały stacji polskojęzycznych i obcojęzycznych w całkowitym czasie oglądalności telewizji wśród posiadaczy telewizji kablowych w 2008 r.” (**zał. nr 69**);
- raport TNS OBOP z dnia 22 stycznia 2009 r., pt. „Udziały stacji polskojęzycznych w całkowitym czasie oglądalności telewizji wśród posiadaczy telewizji kablowych w 2008 r.” (**zał. nr 70**);
- raport AGB Nielsen Media Research z dnia 23 stycznia 2009 r. „Raport Emission Share Typology za lata 2007 – 2008 wykonany dla ZAPA”, (**zał. nr 71**);
- raport AGB Nielsen Media Research z dnia 22 sierpnia 2007 r. „Emission Share Typology za lata 2003 – 2006” (**zał. nr 72**);
- raport TNS OBOP „Programy audiowizualne w telewizji” (**zał. nr 73**);
- raporty AGB Nielsen Media Research oraz TNS Polska S.A. dotyczące oglądalności oraz zawartości repertuarowej za lata 2009-2011 (**zał. nr 74**);

Z powyższych raportów wynika, że utwory audiowizualne posiadają znaczny udział w przeciętnej ofercie programowej użytkownika praw.

3.1.4.3. Badanie, czy wynagrodzenie przewidziane w Tabeli nie jest wygórowane w stosunku do rentowności prowadzonej działalności przez użytkownika

Zbadaniu tej okoliczności mają służyć wnioski dowodowe złożone w punktach 5-7 powyżej. W ocenie A. Podczywałowa, biegłego do spraw wyceny wartości niematerialnych z listy biegłych sądowych prowadzonej przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, dokonanej w opinii wydanej do sprawy z powództwa Stowarzyszenia Filmowców Polskich przeciwko jednemu z operatorów sieci kablowych w postępowaniu toczącym się przed Sądem Okręgowym w Zielonej Górze (kopia opinii została dołączona do pisma wnioskodawcy SFP w postępowaniu przed Komisją Prawa Autorskiego z dnia 5.05.2013 r.), stawka SFP jest uzasadniona w świetle poziomów rentowności operatorów sieci kablowych działających w Polsce (wedle tego biegłego stawki opłat licencyjnych na rzecz SFP można ustalić w przedziale od 2,79% do 7,14% z wartością oczekiwaną 4,98%). Jest to przedział zdecydowanie wyższy niż stawka proponowana w tabeli. Opinia ta została sporządzona według metody dochodowej umożliwiającej weryfikację wysokości opłat licencyjnych wobec poziomów przychodów oraz rentowności operatora sieci kablowej. Podstawą faktyczną takiej opinii są dane będące w posiadaniu operatorów sieci kablowych a nie są dostępne dla organizacji zbiorowego zarządzania. Wnioskodawcy formułując wnioski dowodowe w punktach 5-6 petitum wniosku starali się dokonać wyboru operatorów reprezentacyjnych dla całości środowiska, stąd w grupie podmiotów objętych wnioskami dowodowymi zawartymi w punkcie 5-6 są zarówno operatorzy zrzeszeni w PIKE, jak i Związku Telewizji Kablowych, operatorzy prowadzący działalność w różnych rozmiarach (np. największy w Polsce operator UPC, jak i stosunkowo niewielka Oławska Telewizja Kablowa) oraz na różnych obszarach (o tym świadczą siedziby tych operatorów - Łódź, Świdnik, Ostrów Wielkopolski, Białystok, Poznań, Żagań, Oława, Warszawa, Wieluń, Gdynia).

Dowód:

- wnioski dowodowe zawarte w punktach 5-7 opinii.

3.1.4.4. Subsidiarne badanie, czy wynagrodzenie nie jest rażąco wygórowane w stosunku do stawek pobieranych przez organizacje zbiorowego zarządzania na rynkach zagranicznych

Odnoszenie się do stawek zagranicznych może mieć charakter jedynie pomocniczy, gdyż:

1. brak jest dostatecznie wiarygodnych danych, które pozwalałyby na określenie rzeczywiście stosowanej stawki w odniesieniu do konkretnie objętego nią zakresu zarządu;
2. uregulowania prawne w poszczególnych krajach, mimo obowiązywania dyrektywy satelitarno-kablowej, różnią się zasadniczo co do kręgów podmiotów uprawnionych

do wynagrodzenia. W wielu krajach mamy do czynienia z zawieraniem kontraktów generalnych z udziałem nadawców, gdzie wynagrodzenia są przekazywane uprawnionym ozz-tom dopiero przez nadawców (tzw. klauzula all rights included – szerzej o tym modelu powyżej);

3. porównanie stawki procentowej stosowanej przez SFP ze stawkami zagranicznymi jest utrudnione z tej przyczyny, iż w szeregu krajów europejskich funkcjonują stawki kwotowe a z braku danych dotyczących przychodów operatorów działających na tych rynkach oraz wysokości wynagrodzenia płaconego przez nich na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania nie jest możliwe wyliczenie efektywnych stawek procentowych stosowanych na dużej części rynków europejskich.

Porównanie stawek funkcjonujących na rynku polskim do stawek stosowanych na innych rynkach zagranicznych może mieć jednak znacznie pod kątem oceny, czy stawki przyjęte na rynku polskim nie są znacząco wyższe od stawek stosowanych na innych rynkach.

Pozostawanie stawek określonych w przedłożonej do zatwierdzenia tabeli w uzasadnionej relacji do stawek stosowanych przez organizacje zagraniczne jest wykazane przez wnioskodawcę przez odniesienie do rynków w Holandii, Belgii, Hiszpanii i Estonii. Wysokość stawek wynagrodzeń autorskich należnych producentom audiowizualnym na tych rynkach jest wyższa niż na terytorium Polski.

Dowód: - oświadczenia złożone przez organizację AGICOA w odniesieniu do rynku holenderskiego, belgijskiego oraz estońskiego (**zał. nr 75**)
- fragment tabeli EGEDA (**zał. nr 76**)
- zeznania świadka Helmuta Koszuszec'ka

Porównania zostało sporządzone w następujący sposób:

- 1) nastąpiło przeliczenie stawki procentowej stosowanej przez SFP na stawkę kwotową w oparciu o dane dotyczące przychodów operatorów sieci kablowych na rynku polskim;
- 2) przy dokonaniu następującego wyliczenia przyjęto dane dotyczące łącznych przychodów 5 największych polskich operatorów sieci kablowych, tj. UPC, Vectra, Multimedia Polska, Toya, Inea wedle oświadczeń składanych przez tych operatorów wobec SFP. Łączne wpływy tych operatorów za rok 2011 z tytułu reemisji kablowej wyniosły 1 111 331 121,25 zł, natomiast wynagrodzenie netto należne SFP liczone według stawki 2,2% w odniesieniu do tych operatorów wyniosło 24 449 284,67 zł.
- 3) w ww. okresie wymienieni powyżej operatorzy posiadali umowy z 3 260 221 abonamentami.

W konsekwencji powyższych wyliczeń miesięczna stawka kwotowa netto za rok 2011 r. za abonenta równa się 0,62 zł, co po przeliczeniu na stawkę w euro (przy średnim

kursie NBP z 28.05.2012 r.) dają stawkę na poziomie 0,14€. Warto zauważyć, że przyjęci do porównania operatorzy generują wyższe niż średnia rynkowa przychody liczone na abonenta, w konsekwencji wyliczenie stawki kwotowej w oparciu o szerszą próbę rynkową mogłoby doprowadzić do wyliczenia stawki kwotowej stosowanej przez SFP na jeszcze niższym poziomie.

SFP udało się zgromadzić dane z tych rynków umożliwiające, z uwagi na kształt stawki oraz zakres praw reprezentowanych przez poszczególne organizacje, dokonanie porównania. Dane te zgromadzono w oparciu o informacje uzyskane od organizacji AGICOA (fr. *Association de Gestion Internationale Collective des Oeuvres Audiovisuelles*, ang. *Association of International Collective Management of Audiovisual Works*) z siedzibą w Genewie, która pobiera i rozprawdza wynagrodzenia przysługujące niezależnym producentom z tytułu reemisji utworów audiowizualnych głównie w Europie, Kanadzie i Australii. Organizacja ta reprezentuje ponad 10 000 producentów, w tym duże studia amerykańskie jak Disney-ABC International Television, Metro-Goldwyn Meyer Studios Inc, Warner Bros Entertainment Inc., Universal, Sony.

Porównanie stawek funkcjonujących na rynku polskim do stawek stosowanych na innych rynkach zagranicznych ma jednak znacznie pod kątem oceny, czy stawki przyjęte na rynku polskim nie są znacząco wyższe od stawek stosowanych na innych rynkach:

- 1) w przypadku rynków holenderskiego i belgijskiego stawka kwotowa (w zależności od ilości programów w danym pakiecie) wynosi 0.37 € lub 0.49 € miesięcznie od abonenta. Stawka obejmuje wyłącznie prawa producenckie producentów zagranicznych oraz krajowych producentów niezależnych (z wyłączeniem praw nadawców do tzw. home production);
- 2) na rynku hiszpańskim stawka wynikająca z tabeli organizacji EGEDA reprezentującej prawa producenckie wynosi 0,30 € miesięcznie od abonenta (na rok 2012);
- 3) na rynku estońskim stawka pobierana przez AGICOA wynosi 0,58 € miesięcznie od abonenta.

Jak wynika z powyższego zestawienia stawka kwotowa stosowana na rynku polskim wynikająca z zastosowania stawki procentowej na poziomie 2,2% jest stawką znacząco niższą od stawek stosowanych, w odniesieniu do zasadniczo tych samych praw, na rynkach zagranicznych przyjętych do porównania.

3.1.4.5. Podsumowanie

Konkludując wnioskodawca SFP uważa, że stawka przedłożona do zatwierdzenia w wysokości 2,2 % dla SFP została mocno poparta praktyką rynkową:

- o po pierwsze, jest to stawka poniżej wartości wynegocjowanej na gruncie swobody kontraktowej w Kontrakcie Generalnym z PIKE;

- o po drugie, jest to stawka która obecnie znajduje potwierdzenie w wielu umowach z operatorami tak z Mediakom, ZTK, jak i PIKE oraz niezrzeszonymi w żadnej organizacji. Pomimo tego, że część umów z powyższą stawką została zawarta w wyniku postępowań sądowych, to należy zauważyć, iż stawka ta nie została podważona w postępowaniu przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako nadmiernie wygórowana;
- o po trzecie, z analizy wzrostu potencjału rynku operatorów kablowych w ostatniej dekadzie nie wynika, by zaproponowana w tabeli stawka mogła być uznana za wygórowaną i nadmiernie obciążającą operatorów;
- o po czwarte, poprawna analiza i wnioski wywiedzione z przedłożonych raportów, wskazują, że obciążenie opłatami operatorów za reemitowanie utworów w Polsce nie odbiegałoby w sposób istotny od podobnego obciążenia w Europie i mieści się na poziomie jeśli nie wyraźnie niższym od średniej, to na poziomie średniej.

3.2. Podział tabeli wynagrodzeń.

W Tabeli zostało określone łączne wynagrodzenie z tytułu reemisji utworów audiowizualnych, utworów słownych, muzycznych, słowno-muzycznych, choreograficznych, pantomimicznych poza utworami audiowizualnymi oraz słownych, muzycznych, słowno-muzycznych i choreograficznych w utworze audiowizualnym, a także wideogramów stanowiących nośniki utworów audiowizualnych. Jednocześnie pkt V Tabeli określa podział łącznego wynagrodzenia na wynagrodzenie należne dla Stowarzyszenia Autorów ZAiKS oraz Stowarzyszenia Filmowców Polskich.

Tabela wynagrodzenia autorskiego nadawców z tytułu reemisji utworów audiowizualnych zestawionych w ich własnych programach w części określonej w pkt.V.2 Tabeli została objęta osobną tabelą Stowarzyszenia Filmowców Polskich z następujących względów.

Po pierwsze ze względu na brak implementacji art. 10 dyrektywy satelitarno-kablowej przewidującego obowiązek Państwa Członkowskiego wyłączenia nadawców z obowiązkowego pośrednictwa organizacji zbiorowego zarządu w powyżej opisanym zakresie nie można wykluczyć, że w najbliższym czasie może dojść do nowelizacji ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Zmiany ustawodawcze w tym zakresie mogłyby zostać uznane za „istotną zmianę okoliczności stanowiących podstawę orzeczenia w sprawie zatwierdzenia tabel wynagrodzeń” w rozumieniu art. 110¹⁵ upaipp, co uzasadniałoby zmianę zatwierdzonej tabeli wynagrodzeń. Zabezpieczenie się przed koniecznością zmiany zatwierdzonej tabeli uzasadnia odrębne określenie wynagrodzenia w tym zakresie.

Po drugie utrzymująca się przez długi czas praktyka nadawców polegająca na braku powierzenia organizacji zbiorowego zarządu przysługujących im praw na polu reemisji, a także brak publicznie dostępnych informacji pozwalających na ustalenie stopnia nasycenia utworami audiowizualnymi należącymi do nadawców, reemitowanych w ich własnych

programach, uniemożliwia uzasadnienie wysokości wynagrodzenia w sposób przyjęty dla pozostałych uprawnionych do utworów audiowizualnych. Wszelkie porozumienia wnioskodawcy z organizacjami użytkowników praw kształtujące stawki rynkowe wynagrodzenia w sytuacji braku zatwierdzonych tabel wynagrodzeń były zawierane przy założeniu, że Stowarzyszenie Filmowców Polskich nie pobierało wynagrodzenia na rzecz nadawców.

Po trzecie wydzielenie stawki wynagrodzenia dla nadawców umożliwi takie skonstruowanie tabeli wynagrodzenia, aby uwzględniała wolę nadawców oraz w najpełniejszym zakresie realizowała cele i postanowienia dyrektywy satelitarno-kablowej. W szczególności przedłożona tabela wynagrodzeń umożliwi nadawcom podjęcie decyzji, czy zamierzają pobierać od użytkowników praw wynagrodzenie z tytułu reemisji przysługujących im utworów audiowizualnych w ich własnych programach, czy też z jakichś względów ich reemisja ma być nieodpłatna.

Powyższe kwestie uzasadniały wyodrębnienie tabeli dla nadawców do osobnego dokumentu.

W świetle powyższego wnosimy o zatwierdzenie przedstawionej tabeli wynagrodzeń na polu reemisja.

Za Stowarzyszenie Filmowców Polskich

Za Stowarzyszenie Autorów ZAiKS

DYREKTOR
Ryszard Kirejczyk
Ryszard Kirejczyk

Barbara Borkowska
BB
radca prawny

SN. Mordka

Lista załączników:

1. dokumenty potwierdzające umocowanie pełnomocników do reprezentacji wnioskodawców (pełnomocnictwa, potwierdzenia uiszczenia opłat skarbowych) – odpisy z KRS znajdują się w załącznikach nr 5 i 10;
2. decyzja Ministra Kultury z dnia 29.05.1995 r.;
3. decyzja Ministra Kultury z dnia 28.02.2003 r.;
4. statut Stowarzyszenia Filmowców Polskich;
5. odpis z KRS Stowarzyszenia Filmowców Polskich;
6. decyzja Ministra Kultury z dnia 01.02.1995 r.;
7. decyzja Ministra Kultury z dnia 23.10.1998 r.;
8. decyzja Ministra Kultury z dnia 28.02.2003 r.;
9. statut Stowarzyszenia Autorów ZAiKS;
10. odpis z KRS Stowarzyszenia Autorów ZAiKS;
11. zatwierdzone tabele wynagrodzeń na polu reemisji;

12. umowy dotyczące poboru i podziału opłat na polu reemisji kablowej w państwach Unii Europejskiej wraz z tłumaczeniami uwierzytelnionymi;
13. pismo z dnia 14 czerwca 2012 r. skierowane do Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej oraz Związku Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza;
14. raport A Bozz Allen Hamilton Study p.t. „Impact of „All rights included” packages on copyright clearance in Europe wraz z tłumaczeniem przysięgłym;
15. wykaz zagranicznych związków, z którymi ZAiKS zawarł umowy o wzajemnej reprezentacji;
16. przykładowe wydruki ze stron internetowych największych działających w Polsce operatorów kablowych UPC i Vectra;
17. przykładowa umowa z TVN S.A.;
18. przykładowe umowy z Nordiska ApS na kolejne nadanie telewizyjne spektaklu „Alla Vi Barn I Byllerbyn”, z David Higham Associates na nadanie utworu D.L.Sayers „Suspicion”, z francuskim związkiem SACD na nadanie utworu E.Ionesco „Lekcja”;
19. zestawienie wykazanego przez TVP czasu nadawania utworów w 2009 i 2010 r.;
20. zestawienie wykazanego przez TVP czasu nadawania utworów w 2011 r.;
21. zestawienie wykazanego przez TVN czasu nadawania utworów w 2009 i 2010 r.;
22. zestawienie wykazanego przez TVN czasu nadawania utworów w oraz w 2011 r.;
23. zestawienie wykazanego przez TVN Turbo czasu nadawania utworów w 2011 r.;
24. zestawienie wykazanego przez TVN 24 czasu nadawania utworów w 2011 r.;
25. zestawienie wykazanego przez TV Polsat czasu nadawania utworów w 2009 r. i w okresie od 1.01.2010 r. do 27.07.2010 r.;
26. zestawienie wykazanego przez TV Polsat czasu nadawania utworów w okresie od 28.07.2010 r. do 31.12.2010 r.;
27. zestawienie wykazanego przez TV Polsat czasu nadawania utworów w 2011 r.;
28. zestawienie wykazanego przez TV Tele 5 czasu nadawania utworów w 2011 r.;
29. zestawienie wykazanego przez TV Puls czasu nadawania utworów w 2011 r.;
30. zestawienie wykazanego przez ITV czasu nadawania utworów w 2011 r.;
31. zestawienie wykazanego przez 4Fun TV czasu nadawania utworów w 2011 r.;
32. zestawienie wykazanego przez TV Polonia czasu nadawania utworów w 2011 r.;
33. zestawienie wykazanego przez Kino Polska czasu nadawania utworów w 2011 r.;
34. zestawienie wykazanego przez TV Canal Plus Cyfrowy czasu nadawania utworów w 2011 r.;
35. zestawienie wykazanego przez przykładowych nadawców radiowych czasu nadawania utworów w 2011 r.;
36. płyty zawierające utrwalenia otrzymanych przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS od przykładowych nadawców radiowych i telewizyjnych wykazów utworów nadanych w 2011 r.
37. przykładowe oświadczenie Paris Music Krystyna Bled z dnia 8.12.2009 r. i EMI Music Publishing sp. z o.o. z dnia 17.12.2009 r.;
38. przykładowa metryka reklamy “Reiffeisen Bank Polska Kaczki” (prawa do muzyki w części należą do twórcy M.Zielińskiego i w części do wydawcy Schubert Music Publishing – całością praw zarządza Stowarzyszenie Autorów ZAiKS) i przykładowy wykaz emisji tej reklamy w TVP SA., TVN 24, TV Puls, TV Kino Polska ,TVS w październiku i listopadzie 2008 r.;
39. przykładowa metryka reklamy „Actime!” (prawa do muzyki reprezentuje Stowarzyszenie Autorów ZAiKS na podstawie umowy z francuskim związkiem SACEM i firmą Paris Music Krystyna Bled);

40. przykładowa metryka reklamy „Hochland NC Slices” – prawa do muzyki i scenariusza reprezentuje Stowarzyszenie Autorów ZAiKS;
41. dwie umowy zawarte w dniu 12 stycznia 2003 r. pomiędzy ITI Film Studio Sp. z o.o. i Si Music Sp. z o.o., dotyczące skomponowania utworów muzycznych stanowiących element tła serialu „Na Wspólnej” i utworu stanowiącego oprawę muzyczną dla tego serialu
42. umowa Si Music ze Studio DT Film Sp. z o.o. z dnia 16.06.2002 r.;
43. umowa Sony Music z Telemark z dnia 13.01.2009 r.;
44. przykładowe licencje na wykorzystanie w serialach TVNu różnych utworów: w serialu „**Hela w opałach**” słów J.Cygana do utworu „To nie ja byłam Ewą”; w serialu „**Jabłko Adama**” utworu „Pod twoim oknem” i „Dziesięć w skali Beauforta”; w serialu „**Cold Feet**” utworu „O! Ela straciła przyjaciela”; w serialu „**Kryminalni**” utworu „Przeżyj to sam”; w serialu „**Brzydula**” utworu „Dobrze bobrze”; w serialu „**Niania**” utworów „Wszystkie dzieci są nasze”, „Jej portret”, „A ja wolę moją mamę”, „I Love You” i „Warszawa Żoliborz”, „Ou, szalalala”, „Addio pomidory”, „Bo we mnie jest sex”, „Gdzie się podziały tamte prywatki”, „Jestem kobietą, słodkim żywiołem”, „Dziewczyna Szamana”, „Ou, szalalala” i „A ja wolę swoją mamę”, „Kochać”, „Radość o poranku”;
45. przykładowe oświadczenia niemieckiego związku GEMA z 6.11.2007 r., angielskiego PRS z 25.07.2007 r., szwajcarskiego SUIISA z dnia 17.07.2007 r., czeskiego OSA z 10.09.2007 r., francuskiego SACEM z 1.08.2007 r., włoskiego SIAE z 19.07.2007 r., rosyjskiego RAO z 18.07.2007 r. oraz amerykańskiego ASCAP z dnia 23.06.2011 r. z dołączoną wzorcową umową zawieraną z członkami tego związku oraz oświadczeniami następujących producentów i dystrybutorów filmów: Twentieth Century Fox, Warner Bros.Pictures, Paramount Pictures (dwa oświadczenia), Sony Pictures Entertainment (działającego też w imieniu podmiotów zależnych Columbia Pictures, TriStar Pictures i Screen Gems), Disney Music Publishing (działającego w imieniu The Walt Disney Company), NBC Universal, National Geographic Channel, HBO;
46. przykładowa umowa zawarta przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS z Iloną Łepkowską, autorką scenariuszy wielu filmów i takich seriali, jak „Barwy szczęścia”, „M jak miłość”, „Na dobre i na złe”;
47. przykładowe metryki odcinków seriali „Barwy szczęścia” i „M jak miłość”;
48. przykładowa umowa zawarta przez ZAiKS z Wojciechem Niżyńskim, autorem noweli filmowej do serialu „Klan”;
49. przykładowa metryka odc.1597 serialu „Klan”;
50. informacja o liczbie filmów sprzed 1980 r. wyemitowanych w 2009 r. programach TVP, TVP Polonia, TVN, Polsat, Canal+, Kino Polska;
51. informacja o liczbie filmów sprzed 1980 r. wyemitowanych w 2011 r. w programach TVP, TV Polonia, TVN, Polsat, Canal+, Kino Polska;
52. przykładowy wykaz filmów wyemitowanych przez Kino Polska w dniu 15.08.2008 roku oraz przykładowe metryki PKF nr 15A/79 i odcinka serialu „Stawiam na Tolka Banana”;
53. wykaz dotyczący liczby autorów wersji polskiej filmów zagranicznych, uwzględnionych w repartycji wynagrodzeń za nadania w 2009 r.;
54. przykładowy wykaz filmów, seriali i telenowel wyemitowanych w programie TVN Siedem w dniu 15.12.2009 r.;
55. przykładowa umowa z tłumaczką dialogów M.Balcerek;

56. wykaz wyemitowanych utworów w dniu 15.08.2009 r. w programie TVN Style (animacje, seriale, fragmenty filmów, różne audycje);
57. wykaz wyemitowanych utworów w dniu 15.01.2010 r. w programie TVN Turbo;
58. wykaz wyemitowanych utworów w dniu 15.01.2010 r. w programie TVP Sport;
59. tabela stawek wynagrodzeń autorskich Stowarzyszenia Autorów ZAiKS za nadania telewizyjne;
60. informacje o stawkach stosowanych przez hiszpański związek SGAE, fiński TEOSTO, francuski SACEM, szwajcarski SUIISA w tłumaczeniu na język polski;
61. informacja o wysokości abonamentów, liczbie i rodzaju programów oraz procentowym udziale wynagrodzeń autorskich we wpływach operatorów - wyliczonym według stawek Stowarzyszenia Autorów ZAiKS stosowanych od 2005 r.;
62. wykaz operatorów, którzy mają zawartą umowę ze Stowarzyszeniem Autorów ZAiKS;
63. odpis Kontraktu Generalnego zawartego przez SFP z OIGKK w dniu 1.10.2004 r.;
64. komunikat prasowy Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Komunikacji Kablowej i Stowarzyszenia Filmowców Polskich z dnia 5 października 2004 r.;
65. załączone na płycie CD skany oświadczeń o przystąpieniu do Kontraktu Generalnego złożone przez członków OIGKK (aktualnej PIKE);
66. protokół rozprawy obejmujący zeznania prezesa PIKE;
67. płyta CD z aktualnie obowiązującymi przykładowymi umowami licencyjnymi na polu reemisji;
68. pismo Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 22 stycznia 2013 r. – lista operatorów telewizji kablowych;
69. raport TNS OBOP z dnia 26 stycznia 2009 r., pt. „Udziały stacji polskojęzycznych i obcojęzycznych w całkowitym czasie oglądalności telewizji wśród posiadaczy telewizji kablowych w 2008 r.”;
70. raport TNS OBOP z dnia 22 stycznia 2009 r., pt. „Udziały stacji polskojęzycznych w całkowitym czasie oglądalności telewizji wśród posiadaczy telewizji kablowych w 2008 r.”;
71. raport AGB Nielsen Media Research z dnia 23 stycznia 2009 r. „Raport Emission Share Typology za lata 2007 – 2008 wykonany dla ZAPA”;
72. raport AGB Nielsen Media Research z dnia 22 sierpnia 2007 r. „Emission Share Typology za lata 2003 – 2006”;
73. raport TNS OBOP „Programy audiowizualne w telewizji”;
74. raporty AGB Nielsen Media Research oraz TNS Polska S.A. dotyczące oglądalności oraz zawartości repertuarowej za lata 2009-2011;
75. oświadczenia złożone przez organizację AGICOA w odniesieniu do rynku holenderskiego, belgijskiego oraz estońskiego wraz z tłumaczeniem przysięgłym;
76. fragment tabeli EGEDA wraz z tłumaczeniem przysięgłym.